

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.02.2007. године

НАСТАВЉЕНО 06.02.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић, пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Нишавић Милорад, Чукарић Слађан, Јовановић Ненад, Репановић Радојко, Петковић Мирослав, Петковић Зоран и Папић Рамиз.**
- **Присутни су и браниоци оптужених адвокати: Горан Петронијевић и Мирјана Несторовић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лековић.**
- **Адв. Фолић Горан одсутан, по заменичком пуномоћју јавља се адв. Игор Исаиловић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петковићу, Мирослав, јел сте сагласни са тиме? Добро.

- **Адв. Милан Бирман и адв. Палибрк Драган.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Милан Ђуричић да ли је ту?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку саслуша сведок Милан Ђуричић.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ђуричићу.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Претходно ћу Вам узети Ваше личне податке: Ваше име је?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Милан Ђуричић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте од оца?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Славка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 1954., 18.05.1954. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште где је?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Боравиште је у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Крушевцу? Адреса?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Радована Милошевића 4/8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок упозорен на дужност казивања истине, да не сме ништа прећутати. Ви сте дужни да одговарате на постављена питања, једино нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу.

Да ли сте разумели?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве. Ево ја ћу Вам говорити, понављајте за мном. Немате наочаре?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме период у време бомбардовања од 24. марта 1999. године где сте били, на којим пословима и задацима и које су Ваше функције биле?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја сам био начелник одељења полиције, а то је једна организациона јединица министарства која се бавила функционисањем полиције на подручју секретаријата. Значи то је то што сам ја обављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру Секретаријата Призрен било је више ОУП-а, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ОУП Сува Река, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту начелник?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Начелник је био Витошевић Добривоје, заменик Репановић Радојко и помоћници, командир Репановић, заменик Борисављевић, помоћник Ненад Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Милош Војиновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су Ваша конкретно била задужења у време објављивања ратног стања, значи у време објављивања бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да пратим преостали део полиције, значи који је остао са задатком да штити своје објекте и тај број мали Срба који је био на угроженим местима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то спроводили? Како сте штитили објекте? Како сте штитили народ?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Значи, стражом, патролама, то је углавном стража, патрола, пунктови, спречавање евентуално надирања тих

терориста пошто је преко 70% територија било под контролом тзв. Ослободилачке војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте имали редовне неке састанке јутарње? Да ли сте имали неке колегијуме, неке састанке са начелником?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је имало до почетка, онда то се теже ишло, ми смо морали да се разместимо тако да је то много теже ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле, до почетка?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: До почетка бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте редовне састанке? То су јутарњи састанци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јутарњи састанци да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте имали те састанке, те редовне састанке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је колегијум, значи начелници свих организационих јединица плус јединица која је упућена на испомоћ у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је представник?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нишки одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишки одред?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је као представник долазио на те састанке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Долазио је командант њихов Митровић, евентуално заменик кад је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био заменик?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сад не могу да се сетим имена, знам га добро, академац је, не знам како се зове тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се како се зове?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим како се зове, можда ћу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми на те јутарње састанке, то су значи свакодневно су се одржавали састанци и свакодневно је долазио командант Митровић, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У принципу, сад не могу да тврдим да ли је било увек сваког дана, али у принципу је требало да буде и долазио је Митровић по потреби кад није на другом задатку неком, кад је био на нашем терену значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после од бомбардовања, то није више функционисало тако, свакодневни ти контакти, састанци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није било свакодневно, али су они јављали повремено, значи кад су имали прилике пре одласка на терен јављали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је Ваша униформа била?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Плава, имали смо и оне друге натовке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то плава маскирна или?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Плава маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове натовке, јел то зелена маскирна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је зелена маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на глави, опишите мало како је то изгледало?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: На глави такође оне као беретке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел писало нешто?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, осим ознаке које смо тада имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које сте ознаке имали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је застава она плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око рукава јел сте имали неке ознаке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Око рукава, па није било ознака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје које сте имали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Оружје аутоматско, хеклере, имало је пушкомитраљеза, зависи у одељењу по плану колико је шта је требало да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Нишки одред где је био смештен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У које време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време од бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Негде на ливади. Они су требали, зависи један део је требао да буде смештен у Сувој Реци, један у Призрену, један део у Ораховцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену где су били смештени пре бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пре бомбардовања у касарни, а после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то војна касарна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је у оквиру војне касарне био је и један наш интернат где су били смештени искључиво полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је долазио командант Нишког одреда, који је то одред?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не знам, 37. одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 37. одред?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како је долазио на те састанке, како је обучен, коју униформу је имао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Долазио је у радну његову униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ова натовка, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је зелена маскирна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је долазио, а не знам можда је и долазио у плаву редовну, зависи од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је имао на глави тад кад долази, како га видите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Беретку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретку је имао? Од оружја?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Од оружја, он није носио оружје, тамо на састанку није доносио оружје, пиштољ, лично задужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како су се одвијали ти састанци пре бомбардовања? У ком смислу су ишли састанци? Да ли сте се договарали у смислу неких акција или како је то ишло?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сваки старешина износи каквих сазнања има везано са тим терористичким активностима и онда се сачињавао план поступања и поступало се по плану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сачињава тај план?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па сачињава онај који добије наредбу од начелника секретаријата, мада значи у време рата су планови нису сачињавани у секретаријату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су сачињавани?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је та заједничка команда која је била у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тај штаб који се налази у Приштини?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Штаб, али то је са војском где су заједно сачињавали те планове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је ишао у штаб?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ишли су команданти одреда, сви команданти одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ишли у штаб?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је ишао начелник Ваш?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се да је ишао, можда је једном био, али то је ако је то било у почетку код тог договора како ће да се ради убудуће јер су и наше јединице требале да се потчине војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошло до тог потчињавања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Верујте ми да не знам, али то је брзо одмах у почетку бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри, али у време ратног стања како ви примате наредбе, задатке, како ви знате који задатак треба рецимо да извршите у време ратног стања? Ко вам издаје те задатке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нама се задаци издају из штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам како је то функционисало?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Издају се задаци из штаба, али се они издају на основу наше процене и нашег плана да ли се прихвата или не прихвата. Значи, ми смо ти који покрећемо само доношење наредбе јер смо ми ти који смо на терену и који пратимо стање и сачињавамо план како ће се одбранити евентуално од једног правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачините план и како то изложите у штаб?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Изложи се писмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, писмено и нацртано на карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говоримо у време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта напишете ваш план који је, проследите штабу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Значи, процену како се то ради у војсци, процена непријатеља, процена наших снага и да смо спремни да можемо то да одрадимо да одбранимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како повратно добијате из штаба?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нама они јављају да је потписано и онда добијамо такав план назад, а они јаве да су одобрили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су одобрили? Јел вам посебно дају неки задатак који треба да објавите на некој широј територији, неки план, неке акције, јел вам они посебно дају неки задатак или само ви по вашој процени њима проследите па вам они одобре?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није. Нама нису давали, јер смо ми малтене остали локална полиција, сад говорим за моју полицију, локална полиција која је имала искључиво да се брани, да води рачуна о одбрани насељених места која су била угрожена, одбрани објеката од витаног интереса и тако да тај део полиције није нигде одлазио, у никакве акције, пошто су то били одреди и Посебне јединице милиције они су ишли на задатак и добијали су план из Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је могао командант те Посебне јединице полиције да изда Вама неко наређење, рецимо начелнику, Вама, неки задатак да вам да урадите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не. Он је могао да предложи а није могао да изда. Он је могао да предложи, командант је могао да предложи, али није могао да изда наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте могли да одбијете?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисмо могли да одбијемо, разумљиво да смо могли да одбијемо, али се то тако не ради него се ипак о том плану

обавештава неко други у хијерархији већи да не би то остало, а можда је требало да се уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад је објављено бомбардовање, где сте Ви били?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било бомбардовање, кад је објављено?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 23, или 24-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 24-ог?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Чини ми се тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомбардовања, значи од 24. марта да ли сте Ви имали неки састанак са командантом Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим али чини ми се да смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали нека упутства шта треба чинити од бомбардовања, како обезбедити станицу, како обезбедити ОУП -ове, ОУП Сува Река рецимо?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је уследило много раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то уследило?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Раније можда 7-8-10 дана пре почетка бомбардовања уследило је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је издао упутства?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Упутства министарство, министар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министар? И шта конкретно како се то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Конкретно измештање, значи измештање из објекта где смо до тада били да изместимо људство и све оно што је неопходно да треба да се чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су прве бомбе пале на Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 24-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво бомбе на Призрен 24-ог? Када би то било, у које време, јел то било у вечерњим сатима или?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја не могу да се сетим тачно али је било у вечерњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви налазили тада када су пале те прве бомбе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: На измештено командно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, већ сте били измештени?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте измештени били?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Мада ми нисмо испоштовали, очекивали смо да та наша зграда, изместили се само у подрум али смо морали убрзо после јер та зграда није имала никаквих услова за заштиту од евентуалног бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у време бомбардовања 24. марта, значи ви сте људство изместили у подрум?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, људство је измештено, сваки старешина је био дужан да пронађе где ће да смести, а нас део руководиоца је остао једно време у СУП-у кад смо оценили да то није безбедно иако је подрум, он није рађен по тим прописима, онда смо морали веома брзо да се изместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било веома брзо? Докле сте били у подруму пошто спомињете да сте се прво били изместили у подрум?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Два-три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два-три дана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Два-три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомбардовања? Значи то би било и 24, 25. и 26-ог да сте били ту? А после?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: После смо мењали локације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте мењали локације?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: После три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После три дана? Значи, већ од 27-ог рецимо пошто кажете три дана, два-три дана већ нисте били ту?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете прецизно да определите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не могу прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али два-три дана сте сигурно били?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Били смо два-три дана ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога ко је измештен био и где?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Измештен је у Призрену зграда водовода, зграда стамбена где је био смештен «Путник», све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је хотел «Путник»?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, то је агенција «Путник», то је стамбена зграда они су у подножју имали јер у Призрену није имало таквих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомиње се неки хотел «Теранда» шта је то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Хотел «Теранда» смо се кратко задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте то били?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Верујте ми да не знам. Не сећам се тачно кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тих првих дана јел сте били ту?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да ли је то, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се, али били смо у «Теранди» неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад су пале кажете прве бомбе на Призрен, шта је погођено том приликом који су објекти гађани, те прве ноћи?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Прво је погођен наш објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш објекат прво? Који је то објекат?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Објекат смештаја у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касарна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Где је погинуо, погинуо је један, два полицајца и један је тешко рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ви предузимате те ноћи, значи чујете да је бомбардована касарна, ко вас обавештава, како ви то знате? Да ли је био неко на терену па вас обавестио или?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пратимо на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пратите? Да ли сте Ви у згради СУП-а тог 24- кад је бомбардована касарна? Да ли Ви долазите у СУП?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Били смо ми у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да видите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Касарну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, удаљена је?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Удаљена је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта предузимате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Предузимао сам све мере да би се људство и техника спасила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам јавља, јел то дежурни полицајци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па дежурни, углавном дежурни полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ви имали средства везе код себе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имали смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сте средства везе имали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то отворена била радио веза?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па била је отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте могли и Ви да чујете да је бомбардовано, да је неки објекат бомбардован? Чули сте тад тог 24-ог?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел вам у истом моменту и то јављају да су повређени људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви као начелник полиције предузимате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Предузимам мере спашавања прво наших људи, гашење евентуално мада су они авиони непријатељски нису дозвољавали да се баш тако понашамо него су они, после тога поново кружили непрекидно изнад самог објекта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, авиони?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Авиони непријатељски, све је то морало да се ради онако како је морало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте у контакту, испричајте нам мало, јер прве бомбе су пале, значи нешто се дешава, нешто мора да сте предузели? Како се збрињавају ти људи?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па људи, значи дошли смо, претражили, нашли људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви отишли?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесам лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 24-ог у вечерњим сатима? С ким одлазите тамо у касарну?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам ко је био од мојих старешина, било је неколико нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неколико вас?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да. Извукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испријате шта затичете, одлазите тамо до касарне, какво стање затичете?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Затичемо хаос, значи зграда већ и гори тако смо ушли у зграду, претражили. Прво нам је био циљ да нађемо колеге које су остале у објекту. Њих евакуисали, ватрогасци пожар да угасе и разумљиво вршење увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви били ту када је вршен увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били? А када је вршен увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам верујте кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сутрадан или кад?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја мислим сутрадан, јер су авиони непрестано надлетали Призрен јер је увек био у опсади и увек бомбардован непрекидно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите име неког колеге ко је био са Вама у касарни?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја мислим да је био Прелевић Ђорђе који је инспектор одељења полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је инспектор?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да. Мислим да је био командир станице Шћекић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где би они сад били? Где је Прелевић Ђорђе јел знате где је тај инспектор?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У пензији у Крушевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овај Шћекић?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Шћекић је у Чачку исто пензионера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазите возилом неким?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите тог повређеног?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Двојицу смо видели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте видели?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Овај што је страдао резервиста, не могу да се сетим имена, резервиста и овај што се извукао он је дошао малтене скоро без повреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај ко је прошао без повреда?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Бараћ, чини ми се Бараћ. Бараћ је остао без повреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сигурни?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да или Бараћ или овај његов колега, сад један, али знам да је један био Бараћ. Они су двојица били из Нишког одреда, а овај је био наш Призренац резервиста који је био на обезбеђењу ових.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се збрињава тај повређени? Јел сте га Ви видели како је он изгледао, јел можете да га опишете?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па он је извађен ја мислим да су морали машине комплетну да се ангажују, био је сав изгорео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел му прилазите, јел му нешто говорите, јел он нешто говори?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па сад он није ништа ни говорио, био је ван свести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте нам о томе, јел зовете хитну помоћ, где га збрињавате, где га одводите, пошто сте Ви директно били на лицу места?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па управо хитна помоћ позвана, пребачен за Призрен, па из Призрена за Београд и то је његово лечење Београд или Ниш, не сећам се тачно, ту су били лекари упућени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи одмах је пребачен? Где је био у Призрену, у болници?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које ноћи?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Одмах тог дана је смештен, али је веома брзо транспортован за Ниш или Београда, али ја мислим да је он за Ниш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је припадник Нишког одреда?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нишког, ова двојица су Нишког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у контакту са неким из Нишког одреда? Да ли разговарате о томе да је повређен човек, да ли јављате некоме?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је сигурно. Сигурно је да смо из обавестили и да се налазе у болници, мада нисмо ми одвајали кад је у питању повреда нисмо одвајали ниједног полицајца сви су наши полицајци, једино су обавештава њихов старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имамо податак да је то Милојевић Ненад који је био повређен и запаљен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Могуће, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник команданта Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Могуће, могуће помоћник за позадину, за храну ако је остао у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то Вам каже тај податак да је тај Милојевић да ли Вам то нешто говори као име, осим само то што знате да је припадник Нишког одреда?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, ништа ми не говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог момента када сте били у касарни видели Миљковић Милутина? Да ли је он био тамо?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку комуникацију са њим?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се. Са Милутином се не сећам да ли је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, те вечери 24-ог увече када је бомбардована касарна, да ли сте имали неку комуникацију са њим? Да ли сте му јавили нешто?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим. Не могу да се сетим ни како, да ли смо имали, да ли је Миљковић био те вечери не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? А Зоран Савић ко је?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Зоран Савић он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је он био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Дошао је, значи није са нама али је дошао, капетан Савић је дошао у касарну и он је баш претраживао читав тај комплекс зграде, ушао је и претраживао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви видите кад је пребачен овај повређени припадник Нишког одреда? Јел Ви видите кад је дошла хитна помоћ и да су га пребацили? Јел сте Ви били ту присутни?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се да сам био. Овај је изашћао, чак га нисмо ни нашли, он је већ кренуо пешице, био је сав у оној прабини и извукао се, ходао се, ја мислим Бараћ да је био, да је ходао, већ је кренуо да изађе ван касарне, нико га није ни уочио, нико га није ни пронашао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после тога дешава?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су на лечењу, овамо се вршио увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ко даје, ко формира екипу за увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Начелник криминалистичке полиције преко начелника за крим.технику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би то био начелник криминалистичке полиције?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Петровић Милан и Витошевић, Витошевић је шеф криминалистичке службе, а Петровић Милан је начелник Одељења криминалистичке полиције, значи и он се обавештава о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он обавештен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те вечери?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Те вечери, али не знам кад су изашли тачно на увиђај, то се не сећам, јер је већ била мрак падала је, пао је мрак, не верујем да су тог дана изашли на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад би требало да изађу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ујутру кад сване, јер је била ноћ а авиони су непрекидно кружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где се Ви налазите следећег дана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам. У свом, на свом командном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту значи нисте измештени тог следећег дана и даље сте ту у тим просторијама у СУП-у?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам где смо били тих дана, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где ви долазите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да ли смо били у СУП-у, били смо овамо у оној воденој заједници били, ту смо негде били, али сад не сећам се. Кажем, не сећам се датума кад смо изашли и где смо изашли, али знам где смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неки састанак сад поводом тога? Људи су настрадали, имате повређене, имате погођену касарну, да ли имате уопште неке састанке сад у вези тог догађаја? Да ли нешто коментаришете са начелником? Да ли се уопште неки састанак организује на неком вишем нивоу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па добро, ту се организује састанак, али нема шта ту, то једино може да се констатује и да се то напише и достави министарству, нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко треба да сачини? Јел то неки извештај морао да се сачини?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Обавезно иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И доставља се коме?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Штабу прво у Приштини и Министарству унутрашњих послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта даље предузимате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Даље, нема шта да предузимамо. Знамо да су то урадили, да је НАТО урадио, а једино пушку имамо највише, нема шта да радимо, само се обавештава, евидентира се догађај, обавештава министарству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми која су Ваша овлашћења била у односу на ОУП Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: ОУП Сува Река је, значи одговара за безбедност на својој територији. Моја одговорност је само функционисање полиције, значи тај линијски рад. Полиција је у неку руку имала одговорност и ми смо из одељења усмеравали рад полиције, вршили контролу, значи законитости опремања, обуке, то је наш задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од бомбардовања с ким сте Ви у контакту? Да ли сте Ви са командиром ОУП-а Сува Река у контакту?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свакодневно?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Свакодневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то одвија?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Извештава, он извештава о свим догађањима у току 24 часа или доставља писмену, а извештава, хитно извештава телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хитно телефоном?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тада када је било бомбардовање, значи 24. марта да ли сте Ви били у некој комуникацији са ОУП-ом Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па сигурно да јесам, ја се не сећам, али сигурно да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте давали неке задатке како шта треба чинити даље? Бомбардовање је кренуло, јел тако, да ли сте разговарали са командиром, са начелником ОУП-а Сува Река, како треба функционисати?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Обично с командиром. У тим тренуцима се разговара да се спаси људство, да се спаси техника, то што имамо и оно

евиденција што треба изнети. То се у том тренутку разговара, спасити људство, технику и евиденцију коју треба склонити, треба понети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте издавали неке наредбе у смислу да се измести полицијска станица ОУП Сува Река? Када је то било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: И они су добили исто као и ми. Значи, они су требали чим је било сазнања да ће бити бомбардовања то је прослеђено Призрену, а Призрен одмах прослеђује својим јединицама да се предузму мере измештања све у циљу заштите и лица и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама ту непосредно подређен? Јел командир? Ви сте њему надређени јел тако, ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Како то да се објасни. Нисам ја њему надређен, мада имајући у виду и искуство и све они су поштовали и био сам им старешина, али он је одговоран прво свом начелнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: После одговара, начелник одговара начелнику СУП-а. Ми смо ту једна јединица за координирање рада полиције, значи униформисаног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте надређени командиру ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У неком смислу јесам, мада он има свог начелника и чим има свог начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је ОУП Сува Река бомбардован, односно Сува Река када је бомбардована?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па и она је одмах, не сећам се тачно којег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тих дана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Знам да су обавештавали да је погођена џамија, да је погођен Тржни центар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су се они изместили и где су били? Не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Кад су се изместили не знам, а били су у Дому здравља у подруму у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када би то било? Ако сте издали наредбу да треба да се изместе када би то било, они морају да вас обавесте?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сигурно су обавестили и сигурно смо их обишли да видимо где су, а тачно да се сетим кад је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нека вам буде репер тај 24. март.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су то одмах одрадили. Ја мислим да тог марта они само су имали обезбеђење за станице оно где су били до тада, ако су другачије урадили онда нису поштовали наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви ишли да то проверите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ми смо ишли да проверимо, нисмо могли увек да стигнемо јер смо се и ми плашили за ту нашу малу живот да ћемо моћи да изгубимо у сваком тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је следеће вечери бомбардован Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Призрен је, ја нисам ту понео, не знам има то на хиљаде пута је бомбардован, е сад да ли је. Мени се чини сваког дана, да није имало дана да Призрен није бомбардован и зграде и куће и репетитори, касарна већ неколико пута, касарна је уништавана до темеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сутрадан ишли да обиђете тај положај да видите шта се дешава, да ли се обавља увиђај, шта се даље дешава? Нису одмах извукли, јел тако тог повређеног, тог погинулог?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја нисам више ишао тамо, ишли су други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неки извештај шта се дешава, ко обавља увиђај, јел то полиција је обављала тај увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Увиђај обавља криминалистичка полција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира што је војна касарна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Без обзира, то је наш објекат у кругу војне касарне, то је наш објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел добијате извештај о извршеном увиђају?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добијен је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Писмено?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добије се писмено извештај, то мора да се констатује шта је уништено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неке имали значајне састанке следећег дана? Ја Вас опет питам да се присетите да ли сте имали неки састанак са неким?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим, јер ми нисмо имали ни услова ни прилика и ту смо чекали кад ћемо да будемо погођени, само што човек је тврђи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се Ви уопште чујете са командантом Митровићем? Да ли сте водили неки разговор, повређен је припадник његов.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је сигурно обавештен, сад кога је обавестио, он је обавештен, ја мислим да је и он изашао горе али кад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не шта мислите него да ли га Ви видите, да ли Ви разговарате са њим, не да мислите да би требало, него да ли га Ви видите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па виђали смо га, али сад ја не могу да кажем да сам га видео тог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте га виђали? Кад?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Виђао ујутру кад се јави тад најчешће ујутру га виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не најчешће, конкретно говорим поводом ове погибије полицајца и поводом рањеног полицајца?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим да ли смо уопште имали састанак после тога, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са Вукобрат Милошем? Да ли сте са њим нешто коментарисали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па он је заменик био, не сећам се шта сам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате уопште тих дана да сте видели команданта Митровића?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па сигурно да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Када је тешко рећи, а рећи праву ствар, а виђао сам, скоро свакодневно смо се виђали и кад дође са терена и кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Интересује ме сада везано за Суву Реку. Да ли сте чули да ли Вам је јављено да ли су биле неке оружане активности у Сувој Реци, околине Суве Реке, да ли сте имали такве извештаје?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Извештаје нисмо имали да су били у Сувој Реци нити је такав план кренуо од секретаријата за акцију у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су уопште биле неке активности?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нама нису биле познате, Секретаријату у Призрену нису биле познате једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких активности ОВК у Сувој Реци или у околини Суве Реке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ту је било непрекидно, не само '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мене само, значи нас интересује овде догађај од 24. марта, 25, 26?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ту је непрекидно било, то је до саме станице извршена блокада Суве Реке, до саме станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До саме станице?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је на не знам колико метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дејствовао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Дејствовало тежег наоружања, то су остали трагови по објекту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро шта полиција предузима, ако кажете да је толико било тих активности ОВК, шта полиција предузима без обзира што је у обавези да штити објекте и становништво да је то била обавеза, али ако су дејства ОВК шта се предузима?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па још ће предузети сигурно да одбије такав напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел самостално одбијају напад, или су те јединице које су на испомоћ дошле?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нису они имали, Сува Река није имала много јединица, почетком рата није имала јединица много за одбрану. Значи, остао је део активног и углавно резервног састава који није био у саставу Посебне јединице полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била Посебна јединица полиције смештена у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па добро, она је била, она је заједно са полицијом, али је била укључена у одред, Косовски одред и тако да је мало била у Сувој Реци и у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате где су били смештени?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Где у?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Извињавам се председнице већа. Кад говоримо о Посебним јединицама полиције морамо да знамо које питате, за које јединице, јер имамо више Посебних јединица полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, конкретно је и сам споменуо Посебне јединице полиције, па сам се надовезала на то.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако већ, само да Вам кажем, има Посебна јединица полиције Призрена, има Посебна јединица полиције што је рекао сведок 37. одред, има и других и зато би требало прецизно да питате на које питате, за које јединице посебне полиције питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите. Посебна јединица полиције кад говорите Посебна јединица полиције на кога мислите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Мислим на Посебне јединице оне које су биле у саставу СУП-а Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је сваки орган, значи сваки ОУП имао је по један вод. Он је улазио у чету, значи он је био саставни део чете призренске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ОУП Сува Река имао вод Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имао је вод Посебне јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командир?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Борисављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је и да ли је уопште тих дана тај вод полиције Посебне јединице полиције Суве Реке прикључио се чети призренској?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана од почетка бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је увек прикључен тој чети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су уопште дошли, да ли је тај вод из Суве Реке дошао у Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тај вод са четом призренском не знам где је био, он је био по задатку који је добијан из Приштине супротстављању тих терориста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо овде исказе 25. марта вод из Суве Реке се прикључио призренској чети, Посебне јединице полиције, јел тако било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тачно датума? А кад сте говорили о јединици полиције која је дошла на испомоћ, која је то Посебна јединица?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одред 37?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 37.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било Посебне јединице полиције, значи те полиције која је дошла на испомоћ, да ли је било у ОУП-у Сува Река, при ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Оне делују самостално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су били смештени негде у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па били су смештени у Балкану, оно док није било бомбардовања, кад је било бомбардовања онда су били смештени у шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате где је било командно место команданта 37. одреда?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Нисте имали такве информације?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам, јер је и он мењао често, да није мењао не би данас био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете било је тих активности, да ли је било убијених, да ли је било, шта сте уопште предузимали поводом тих активности борбених дејстава ОВК, да ли се нешто предузимало, да ли Вам је јављено да ли је било у Сувој Реци неких жртава?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У Сувој Реци жртва је било само што сам на телевизији видео, значи ми назовимо локални нисмо о томе имали никакво обавештење. Значи, локално, сад себе сматрам, себе и још одређени број који нису укључене да смо ми локална полиција да штитимо искључиво оно што смо имали да штитимо објекте, путне правце и ово да спречимо да бар на том малом делу могу грађани неалбанске националности да могу слободно да се крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако је било дејстава од стране ОВК, па јел било уопште жртава тих дана? Па јел сте обавештени о томе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Како да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обавештени да ли је била нека акција полицијска од стране Посебне јединице полиције, да ли је била акција у делу Рештанског пута?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тим планом да ли и одакле је требала да крене не знам, кажем ми само што начујемо, ми не добијемо ни тај план као СУП не добија план активности посебних јединица. Они добију у Приштини и СУП Призрен је тај који им пружа логистику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, ако начелник присуствује састанцима у штабу, ако присуствује, значи он има сазнања који су све то задаци, шта треба да?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас примедба председнице. Ви сад тврдите да је начелник СУП-а Призрен присуствовао састанцима штаба, а сведок је рекао да није можда само једанпут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јер је сведок то рекао. Сведок је рекао да начелник је одлазио а не он.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само једанпут је можда присуствовао је рекао, а Ви сад тврдите. Није рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао да је на састанке у штабу био.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Локални штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који локални? Говорили сте за штаб у Приштини.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, није погрешно сте чули.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није присуствовао начелник. Штабу у Приштини не присуствује начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви о ком штабу сад говорите? О штабу у Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сад кад вам кажем да не знамо акције јер је то план штаба Приштина здруженог штаба војске и полиције, они цртају карту, они одређују распоред тих чета из којег ће правца кренути, о томе ми нисмо обавештени, ми смо обавештени само кад крене и ако им треба логистика, треба им дотурити храну, треба муницију, треба дотурити то је наша обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви нисте уопште обавештени о неким активностима?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се уопште дешавало око Суве Реке, јел се дешавало нешто на Рештанском путу? По Вама делује као да је све било мирно, јел уопште вам јављају да ли се нешто дешава, да ли има неких оружаних активности?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па слушајте и ми то пратимо, чујемо и њихов разговор и све. Ја вам кажем да је 70% и више то су само наше процене биле под територијом те терористичке банде. Ако кажем 70% морало је да буде, ако крене било који полицајац тамо сам или без одређене опреме у сандуку га носимо, нема другачије. Ту су морале да иду и антитерористичке акције и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули уопште о страдању породице Бериша?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: На телевизији, Милошевића кад су судили, тад сам чуо ону жену да прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније нисте?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било уопште неких жртава у Сувој Реци и шта се предузима? Да ли је долазила нека увиђајна екипа јер ми имамо овде исказе да је командир Репановић позивао СУП Призрен да се формира нека увиђајна екипа, па да ли Ви имате уопште неких сазнања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ако је Репановић звао увиђајну екипу онда треба видети са њим, значи није ишао преко мене. Преко мене није требао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били упознати ништа са тим?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Преко мене није тражио, није речено да је било било чега нити је тражено, да је тражено сигурно би организовали да изађе да се тамо то задокументује као што се у више случајева документовало, пријави убијен, убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви нисте имали никакву информацију везану да је увиђајна нека екипа одлазила у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: За овај случај не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не за овај случај, уопште тих дана од 24-ог?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јер се ишло тамо према Ретимљу где је била организована акција, где је било и погинулих и то је пријављено, задокументовано, сахрањено по правилу и нема ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који то период говорите за то Ретимље?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па исто, то се само наставља 24, 25, 26.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта која су Ваша сазнања то на Ретимљу да је било шта?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да је било акције, значи антитерористичке акције наших снага према селу Ретимљу где је био централни штаб ОВК терористичке банде и да је дошло до сукоба и да је било мртвих и са једне и са друге стране и онда ови крећу и кад може да се врши увиђај, кад може

да се приђе, задокументује, покупи, сахрани, уз сагласност разумљиво суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми уколико би неко лице било притворено при ОУП-у Сува Река, да ли сте Ви морали да будете обавештени о томе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел сте имали сазнања да ли је било, значи од 24-ог после бомбардовања да ли је било неко лице притворено?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сигурно да је било, мене је бринула овамо милиција, сигурно да је било притворено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какво је правило, само ми објасните какво је правило ако приведу лице на неки информативни разговор или било шта шта се предузима, испричајте нам?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Чим се приведе такво лице надлежни, значи преузимају га службе или је за Службу ресора државне безбедности, значи обавести се на нивоу начелник и ови из других служби за кога се процени да је најподобнији да разговара са тим лицем тај ће да буде укључен у разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли прослеђују, да ли то лице после заврши код вас у СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ма заврши у СУП-у, али заврши у некој другој служби, значи наша служба се није бавила прогоном или писањем, полиција није радила пријаве или било шта друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми поред овог 37. одреда да ли је постојао још неки одред Посебне јединице полиције?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Постојало је одреда још али на нашем подручју је само овај одред био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овај одред?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули за 87. одред?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то одред и која је њихова улога била?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим чији је то, да ли је војвођански, који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни који је командант?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не могу да се сетим сад, 87-ог, заборавио сам и наше јединица у којем је одреду била, знам да је Косовски одред, али не знам који одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неки ресор Државне безбедности при СУП-у Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па око тога ја немам шта да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у оквиру вашег СУП-а било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истој згради?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је у оквиру, они су самостални и са нама кад хоће да размене размене, кад хоће и не морају, доставе писмено, доставе да ту има толико терориста ту и ту има толико и то је шта они са нама и кад га начелник позове евентуално ако има прилике да присуствује неком нашем састанку баш да упозна и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали прилике да Ви неког упознате из 87. одреда?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Који је то одред био, сад да ли је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да ли је уопште био ту не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не знам ко је, ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте Ви одговорни за безбедност?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја начелнику СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво њему?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Искључиво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вам сад предочила, овде је господин Митровић када је давао своју одбрану рекао да је директно водио разговор путем радио станице са Вукобрат Милошем, замеником начелника СУП-а Призрен и Ђуричић Микијем начелником полиције из Призрена и каже да је погођен објекат, знач везано за касарну, и каже да је погођен објекат да је у питању «Чегар 3/1» тако се зове «Чегар 3», такав је позивни знак који је имао помоћник Милојевић Ненад.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одна објашњава преко радио-везе, каже црвено, теже је рањен збринут је, значи у полицији, у болници је. Он говори о томе, а Ви се не сећате уопште?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не сећам се ко је јавио, ето он је јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је директно са Вама разговарао.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите то је ипак први случај који сте имали, јел тако бомбардовање и све?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ма после 9 година и шта сам све доживео ко се сети свака му част, ко остане нормалан, ко прође и као Митровић и као ови други свака му част што је жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Највероватније. Неко нас је обавестио, неко нам је јавио ја се нисам сетио да је Митровић звао, а могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви се не сећате, а постоји могућност да јесте.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јер је он највише био заинтересован за тај објекат, он је највише људи имао ту. Он је највише људи, ту му је и логистика била и све му је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам како је могуће да се не сећате да сте Ви водили разговор са њим?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па могуће је, зашто не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви уопште тих дана позвали Митровића да дође у Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам који је повод, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите Ви ипак водите разговор са командантом, значи не питам Вас са неким полицајцима који нису на неким функцијама и који немају одређене чинове, значи командант је ипак је то нешто што би требало да се сећате, јел тако? Почетак бомбардовања, раније нисте доживели тако нешто, то су ипак догађаји који се памте.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ма доживели ми и раније, исто доживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали бомбардовање, конкретно бомбардовање касарне то нисте имали.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, али мине летеле су нам увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ипак је то неки нов случај, немогуће да се не сећате, знате Ви сте дужни да нам све испричате, значи све.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Све што се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свега што се сетите.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ја Вас питам, пошто испада да после кад је почело бомбардовање, Ви никакве нисте имали, не сећате се уопште да сте и водили неке разговоре па да Вас?

Господине Петронијевићу све време ја Вас посматрам, Ви се нешто смејете. Недопустиво је овакво понашање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је судија, ја се извињавам због тога што сам се насмејао, а такође је недопустиво понашање ја сам 4 пута тражио реч и Ви ми недате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега се само смејете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја хоћу да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да ме прекидате кад испитујем.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја хоћу да ставим примедбу, не да Вас прекинем, ја учтиво подижем руку, не да Вас прекинем, ја учтиво подижем руку да вам ставим примедбу на начин на који Ви испитујете сведока, јер од ових судија питања које сте Ви од јутрос поставили овом сведоку 90 питања су недозвољена питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно и молим Вас да седнете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја сам успут реаговао заједно са колегом Ђурђићем, не желим да Вас прекидам, дижем руку, тражим реч да конкретно ставим примедбу на одређено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваш закључак да је питање недозвољено, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ја стављам примедбу, не можете Ви судити о мојим примедбама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја могу да Вам кажем да је уопште неумесна примедба.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не можете Ви да ми кажете, нити да ми забраните да изнесем примедбу. Ја Вас молим да ми допустите да изнесем примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу немојте ме прекидати, изнели сте примедбу, седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас, нисам изнео примедбу и дозволићете ми да изнесем примедбу до краја. Моја примедба се односи на начин на који Ви испитујете сведоке, ово није први пут, али ово данас драстично испољавате. Ви сте у више наврата, ја сам само нотирао овде 5,6 таквих недозвољених питања сведока гурали у сугестивне одговоре. Ви изнесете констатацију на коју сведок одговори па могуће је или можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изнели сте примедбу, седите, сад немојте ме прекидати док испитујем сведока.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам изнео примедбу конкретно ћу Вам рећи овај сведок је у почетку свог исказа рекао да се не сећа датума 23, 24, кад је почело бомбардовање, Ви сте у свом исказу, а то ћу тражити сад да преслушамо транскрипт, инсистираћу на томе, најмање ја овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, седите, изнели сте примедбу немојте ме прекидати док саслушавам сведока, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја овде имам белешку 5 пута сте рекли сами 24-ог кад је било бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, господине Петронијевићу седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Молим Вас дозволите ми да изнесем примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнели сте примедбу, сад седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не можете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ме прекидати седите. Да завршим са сведоком, онда ћете.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не прекидам ја Вас, Ви прекидате мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Упоште немојте да ме прекидате, молим Вас хоћу да изнесем примедбу до краја, значи дајем примедбу на начин на који Ви испитујете овог сведока данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте примедбу сад седите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисам дао до краја молим Вас дозволите ми да дам до краја примедбу. Дозволите ми да дам до краја примедбу, не можете овако водити поступак, ово не приличи судском већу, а не приличи ни вама. Ви сте сада кренули да уврћете руку сведоку како је то да се не сећа, а то је Ваше да оцените Ви на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнесите даље примедбе, молим Вас немојте прекидати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А не да тако радите, вршите притисак на сведока. На шта то личи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, то је Ваш начин размишљања.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То ја примедбу стављам на начин на који Ви испитујете сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изнели сте примедбу нећемо сад стално о томе, седите.

Да ли се сећате, значи тих дана од бомбардовања, да ли сте уопште позвали господина Митровића да дође у Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам зашто, не сећам се зашто би га позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки позивни знак за Призрен или? Који је то био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: «Чегар 1».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је за?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: За њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Призрен, јел имао неки позивни знак?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имао је, «Шара».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се сећате јесте га, да ли сте?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер он каже да сте га позвали, због тога.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Могуће да сам га позвао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи све је могуће али се Ви не сећате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте значи чули ни о страдањима?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут значи када је било на телевизији?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: На телевизији, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте то чули?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да је побијено од стране полицајаца, оно што је износила она на суђењу и после је била нека емисија. Да су пришли да су тражили паре, а затим их побили, да су остали живи неки међу њима, та је искочила из камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте некога слали на испомоћ при ОПУ-у? Рецимо конкретно да ли сте Миљковић Милутина слали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Слали смо Миљковић Милутина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега и када сте га послали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па кад је, не могу да се сетим, па послали смо га он је искуснији полицајац да помогне Добрију, Добри је добар човек али нема много искуства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је требао да помогне?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да помогне у сналажењу око организације, обезбеђења, када је добијао задатак око увиђаја, чишћења терена и томе слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то била ваша процена да је требало да се помогне и да треба на испомоћ послати Миљковића?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па оцењујући да у Призрену није имао, било нас је вишка таквих, онда су они послали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите вишка?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па вишка који не раде користан посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он корисно требао да уради?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тамо би могао корисно, ево тако да им помогне заједно са њима да помогне око доношења одлука и поступања у неком делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како нејасно ми је како да помогне у доношењу одлука, објасните нам то мало, како у доношењу одлука?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па седну, седну разматрају убиство једно и кажу да је, треба урадити то, то, то, ко ће да ради ово, ко ће да ради оно и крене да ради, ево то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога како је то функционисало док он није дошао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Са тим задатком је ишао, зависи од проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пре тога док још он није дошао јел то функционисало?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па функционисало је али нама су везе све покидане, користимо сналазимо се како се сналазимо преко неких или морамо куририма, то нас излаже трошковима, тако нека буде тамо искуснији је па нека се укључи и он у рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде слали на испомоћ?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Слали у Ораховац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тамо због чега?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Исто јер је и начелник ОУП-а био болестан, шећер га је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте чули за Чукарић Слађана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесам, полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био полицајац?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Полицајац у Ораховцу, па у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега је пребачен из Ораховца у Суву Реку?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имао је неких испада са колегама и да не би дошло до нечег непредвиђеног он је пребачен у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате какви су то испади бил?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не знам шта је, тамо се посвађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам мало.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па посвађао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било, посвађао се и то је био разлог да га пребаците?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, постоји бојазан да ће сутрадан да се побије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па какв је он био као човек?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па ја га добро и не познајем. Довољно њега не познајем, као полицајца био је овако мало брз, али храбар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда како је његов надимак био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још познајете, јел знате Петковић Мирослава полицајца?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Петковић Мирослава не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зорана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Зорана знам раније као возача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога је возио?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У «Метохија вино» директора. Ту га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у време бомбардовања јел имао неку униформу, јел носио неку, да ли сте га виђали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја сам то проверао и знам да није био у резервном саставу, код нас није био, колико сам обавештен, он није али брат му је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато ко је Папић Рамиз?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми припадници ДБ-а, да ли су носили униформу у то време, у време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису носили?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, бар ја колико знам и колико сам их виђао, нису носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајте Нишавић Милорада?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете нешто да нам испричате о њему?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не могу ја, нисам био његов старешина, јест да сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали у Призрену, јел долазио?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јест да сам, радио сам ја и у Сувој Реци био 7 месеци командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он био обучен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је у цивилу, он је руководио или како они то зову тог деташмана у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био наоружан? Које му је оружје јел знате? Које оружје?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имао је лично наоружање, значи пиштољ од задужења, имао је кратко хеклер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он уопште могао неком од Вас припадника полиције да изда неко наређење?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште имали неку координацију у смислу неке сарадње, у смислу неког обавешајног подака па да евентуално предузимате да ли је било таквих неких сарадњи?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, то је требало. То је он требало да са старешинама размени потребне информације и сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви имали неко сазнање да ли је у Сувој Реци био пронађен неки локатор?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пронађени су локатори, али не знам да ли је у Сувој Реци, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли у Суву Реку у време бомбардовања, да ли сте уопште дошли да обиђење полицију, да ли сте долазили у то време, значи од 24.?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Долазио сам али не знам којег датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте долазили тих првих дана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, нисам првих дана. Нисам првих али веома брзо сам дошао док су били доле још у Дому здравља смештени, ту сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас нешто информисали, јесу причали да ли је било неког дешавања ту тих дана или не?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке запаљене куће када сте долазили?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да видео сам на почетку горе на улазу у село ту сам видео неколико запаљених кућа иначе друго нисам видео, вамо у граду нисам видео, цамија је мало била оштећена али то сам чуо преко везе кад је јављено да је бомбардовано, да је цамија бомбардована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали везано за те куће ко их је запалио, зашто су запаљене?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте коментарисали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисам коментарисао ко је запалио, нисам о томе коментарисао мада треба да знају људи да када је Сува Река била блокирана они су имали намеру да инсценирају неку нашу активност како би већ они кренули у то њихово избеглиштво, али је из врха дозвољено иако су нас блокирали и дошли до станице, није дозвољено да се предузме од стране полиције никаква радња, а они су нам дошли на врата и пуцали, али је такв став био јер они су се већ били припремили коферима да крену за изазову НАТО бомбардовање, зато је то покушано прво са Влаховцем, значи то је све било договорено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било исељавања из Суве Реке? Да ли су се Албанци исељавали и ако јесу кад су почели?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Исељавали су се. Даном бомбардовања све је кренуло, све је кренуло, не само Сува Река него читаво Косово и Метохија, јер више никоме није било сигурно ни тад а ни данас им није сигурно иако ће добити то што ће добити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали прилике да видите људе који се исељавају?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте покушали да их задржите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесам, жао ми је што нисам описао, ја лично са начелником сам био а имало је и које сам задржао па сам вратио ту призренце познанике јер он не зна ни зашто је кренуо. Па што идеш, па не знам каже кренуо комшија, шта ако је комшија кренуо шта ти крећеш. Доста се њих вратило, из Обилића смо покушали, мада су они тврдили да им је неко рекао да тамо треба да се исељава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је по вама основни разлог зашто су се исељавали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Наводно овима из Обилића да им је неко рекао да се исељавају, а код нас је основни разлог био бомбардовање. Бомбардовање, јер је Призрен бомбардован то је незапамћено, о томе има евидентирали су људи колико су успели да евидентирају колико је пало бомби, колико осветљавања тих, колико беспилотних летелица, то је изазивало не знам какво негодовање. То је у Призрен је било немогуће живети уопште. Они су страдали део границе та албанска села су, пепео је само остао и ушли су 5 километара у нашу територију копнену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас питала пошто овде имамо исказе везано за бомбардовање када је почело, па рецимо имамо господин Митровић тврди да је касарна бомбардована 25. марта, мада имамо овде и исказе и господина Јовановића помоћника командира полиције Сува Река који каже да је чуо да је те ноћи да је 24-ог док је био, да је бомбардована, да је било бомбардовање, па Вас питам да ли можете да баш прецизно пошто сте на почетку излагања рекли да прва бомба која је пала на Призрен да је то било 24., додуше јесте претходно рекли нисте баш сигурни 23. или 24., али после сте определили који је то датум био, па да ли Вам је то остало ето сад у неком сећању да ли је то 100 % 24-ог како сте навели или постоји могућност да је касарна бомбардована и 25.? Да ли је у више наврата бомбардована касарна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Касарна је после бомбардована док није сравњена, значи сравнили су све, али је први објекат погођен наш објекат, објекат МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Е сад 25-ог, 24-ог, има то забележено, то је забележено то у СУП-у тражите, мислим губимо сад време јер ја после 8 година и после толико доживљеног и сад доживљавања чак сам задовољан и ово што каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку излагања баш сте стриктно рекли, децидирано да је то било 24. када су прве бомбе пале?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Е, пале прве бомбе, првог дана пале су бомбе, првог дана су пале бомбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер имамо ту исказе да је свакодневно бомбардован Призрен и.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Свакодневно има евидентирано, људи су бележили, задужени су бележили тачно колико је пало, док је могло да броји, јер онда авиони избацивали то није могло да броји ни не знам ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Ђуричићу Митровић каже и ово да сутрадан, сад да се сад не опредељујемо кад је то било, да ли је 24, 25-ти, али он каже те вечери су погинули ови припадници, бомбардована је касарна, људи су погинули, затрпани су и тако даље, па он каже да је у односу на то сутрадан био у Призрену малетене цео дан да би се извлачио тај један страдали да се ангажују машине, па да је између осталог негде око подне био и код Вас и Војновића на вашем измештеном месту?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Био је, био је око опремања тих како ми смо њих морали да организујемо транспортовање, да се одреде људи који ће да их отправе, да их предају породици, био је Митровић је долазио око тога, кад и у колико, колико се задржао сад не знам, али био је то смо морали да договарамо, јер он је дошао и видео је, он је разговарао са својима који су му били у животу, мада је тај био изгубљен, није знао шта да прича јер је дуго био затрпан сав у прабини онако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате неких сазнања о неком масовном сахрањивању људи на подручју Призрена?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Масовно, слушајте ми смо сахрањивали све за оне где је пријављено да су убијени, како су убијани није нас интересовало, сахрањивани су. У Ораховац је сахрањено, добро они су после дошли и замерили, као није то на гробљу него је то мало, али је сахрањено по свим правилима. Ми смо све оне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико, колико одједном лешева?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па било је ту 17, 20 је било, па смо онда сахранили од Ландовице, сахрањен је на више места велики број, постоје документације то се не може изгубити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте чули за какво сахрањивање лица са подручја Суве Реке тих првих дана, ту на подручју Призрена?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Првих дана пре тога било је сукоба горе на овој како се зове вису, ту је убијено баш тих главних који су неки наши добили називе по њима, пошто смо им нашли радио станице то Гури, па смо их сахранили и они су их у току ноћу откопали и однели, ту одмах у Суву Реку сахрањени на муслиманско гробље у Широко и у току ноћи су их подигли све, све су откопали и однели.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мало смо се успавали. Пуно тога смо чули а чини ми се мало везано за оно због чега смо овде данас. Кажете да је Ваше оделење та Посебна јединица има задатак да се стара о законитости поступања.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда ја претпостављам да је по тој линији да Ви знате име Чукарић Слађан?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете посвађао се са колегама па је претила опасност да се потуку?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И био је брз, тако сте рекли. Па јел то сад има везе та његова брзина са неким другим догађајем у Ораховцу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па нема ја сам то од тог команданта командира, како се зове то посебно оделење, јер он је био у посебној јединици колико се ја сећам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Ораховцу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам, не знам верујте ми.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако он је био и ето имао је те испаде и шта је кад су одзили и он је предложио и ми смо предузели мере, прво смо га пребацили а онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве испаде само извините?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па шта је, свађе нешто и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел неке нешто урадио, јел можда неког, јел имао неки проблем да му је неки од пријатеља погинуо па због тога?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, није, није ту ту није било погинулих, није било него је не сећам се шта је, ваљда је нешто и узео неки сок је неки узео или шта је узео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога је узео сок?

- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је било ту поред пута, није то.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Био сок поред пута па је он узео сок па остао без посла, па су га пребацили?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није остао без посла, али је то створило.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то из неке радње или из неке куће или?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не није, растурено то је већ било растурено.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је то ту било?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам ја нисам био тамо.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али Ви сте одговорни за законитост у поступању.
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су обавестили да се лоше понашао, ми смо га пребацили јер ми нисмо имали времена да се сретнемо и тај није имао времена да ми напише јер он већ одлази на други задатак.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да то није због свађе са колегама?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Било је, било је ту око тога је дошло до.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу га колеге спречавале да то ради?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Спречавали су га.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта су га спречавали?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Спречавали да је срамота, да то није смео да уради.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел нешто украо?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сокове те је узео, украо.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то нам кажите то Вас питам.
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Малтене је украо.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И због тога је из Ораховца пребачен у Суву Реку?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, а и требао је да се спроведе прави поступак, дисциплински.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је ли спроведен?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није завршен.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питао Вас је суд кад сте Ви сазнали за овај догађај у Сувој Реци, па кажете када је било суђење Милошевићу и кад је ова жена сведочила?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад ја не знам кад је то било?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам ни ја ако ми верујеш.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви радили или сте били у пензији?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Радио сам.
- ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте тада били?
- СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Био сам начелник СУП-а Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада Вас ја питам када сте то чули као начелник СУП-а Призрен, шта сте предузели да испитате шта се догодило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ми већ нисмо могли ништа, већ се радило, већ се радило. Људи су сви саслушавани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који људи?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сви комплет, значи кренуло је комплет од командира сви су позивани у суд и узимане изјаве. Од тада су почели да се тај истражни поступак је кренуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви као руководећи човек СУП-а Призрен сазнали, а да нисте чули на суђењу шта се то догодило тога дана у Сувој Реци или тих дана у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ми ту у том тренутку нисмо имали од кога шта да сазнамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кога сте саслушавали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ми нисмо саслушавали никог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А нисте, јел то значи да Ви нисте ништа предузели?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисмо, нисмо, ви сте предузели, ми нисмо предузимали. Суд заправо је предузео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кад сте у пензији?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Од 4. фебруара, марта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које године?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 2006.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули да су полицајци из Суве Реке имали наредбу да иду од куће до куће и кажу албанским цивилима да напуштају куће у року од сат времена.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На тим јутарњим састанцима у Призрену ко је присуствовао све?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Начелници значи ОУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је из Суве Реке био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Витошевић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вас је он икад нешто обавестио да се нешто десило у Сувој Реци 25-ог, 26. марта?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице молим Вас, ако је сведок рекао да је први пут преко телевизије чуо за овај догађај у Сувој Реци за време суђења Милошевића, ово је само губљење времена и питања која нису дозвољена, да ли га је Витошевић обавестио, па он би овде рекао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори он конкретно о чему, него да ли га је уопште о нечему обавестио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја питам за нешто да се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, није. Шта не, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га је обавестио о неком дешавању.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: О чему, о којим дешавањима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: О којим дешавањима, мора га да је обавестио сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче на шта мислите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: На шта мисли, па не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте конкретно мислили на неки догађај или.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Брже ћемо завршити ако ме само стрпљиво.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нећемо кад Ви постављате питања на која је већ одговорено, а нећете конкретно да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас не обраћајте се тако, изволите тужиоче реците на шта сте мислили.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ако преслушамо транскрипт видећете да је питао за догађај у Сувој Реци, да је за то питао, да ли је чуо од Витошевића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питам, наравно да питам за овај догађај, не питам за неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче. Молим Вас господине Ђурђићу седите. Одговорио је да је први пут чуо, значи када је почео процес Слободану Милошевићу, значи немојте за то да питате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, али ја Вас молим да ме пустите, али једно је за убиство 48 људи и бекство из камиона, стрељање, паљење, исељавање, што се чуло на суђењу Милошевићу, а друго је да ли се било шта необично десило у Сувој Реци и да ли је неко из СУП-а Сува Река вас обавестио да се било шта необично десило у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Када, којег дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 25-ог, 6-ог, 7. марта?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се, све што је пријављено стоји у записнику, ја се не сећам да је пријављивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сутрадан после дакле, не знам ког датума је било, сутрадан после бомбардовања касарне да ли је неки хеликоптер, да ли му је познато да је неки хеликоптер превезао рањенике из Призрена? Нека рањена лица и која? Да ли је познато господину?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, хеликоптер није, у неколико наврата је долазио војни хеликоптер за своје људе.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мене само то интересује?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не. Хеликоптер није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како не, мислите да није уопште био хеликоптер или?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да збрине повређене, није био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Из касарне ове, ово за ово прво бомбардовање?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Прво бомбардовање?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте познавали Вуксановића Бобана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Знао сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А каква је његова позиција у Сувој Реци била, шта је он био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је био лекар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, а шта је био у тој власти? Јел имао неку власт?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имао је, он је као председник општине да ли је тада био, не могу се. Био је радио је он за све.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па радио је, он је више помогао Шиптарима него што је помогао Србима.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како је настрадао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Значи он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је настрадао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У заседи припуцано је на возило, њих троје, четворо је било и страдали су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: После кренуо је према Мушуташту и убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марта месеца, априла?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Април, мај, не знам тачно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад је била ова мисија ОЕБС-а да ли је долазио у Суву Реку и да ли зна где је била смештена?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Мисија ОЕБС-а?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Мисија ОЕБС-а била је '98. до пре, тамо пре бомбардовања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је био смештен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су били смештени, за Суву Реку питате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су у «Дамперу» у фабрици Балкана, тамо ту су били.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на Рештанском путу у некој згради?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Били су у те зграде на Рештанском путу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате, рекли сте мало пре на питање судије да је било неких запаљених зграда, јели то у близини те, та зграда је била запаљена где је био ОЕБС?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е само још једно питање, Ви сте рекли када сте долазили касније у Суву Реку, да сте одређене ствари приметили и то сте напоменули; а да ли сте примители оштећења нека у том Тржном центру, занатском центру?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисам ишао у тај Занатски центар.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је мало пре рекао да су они у секретеријату сахрањивали лешеве, тела, да их није интересовало како су убијени, па јел може то да нам објасни како су то сахрањивали, кога су сахрањивали, где су сахрањивали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам познато нешто.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесте, јесте. Значи по пријави је било, било ко да пријави или полицајци, резервни, било је значи радило се на сахрањивању тих лешева они су сахрањивани на свим гробљима и у Призрену и у Душанову и у Ландовици, прво се утврђивао идентитет, значи извршен је увиђај, да вам сад ја не причам они шта све тамо раде и онда су сахрањивани по налогу суда, сахрањени су тамо где су сахрањени, али углавном по пропису муслиманском сахрањивани.

НАТАША КАНДИЋ: Али шта значи то када је рекао није их интересовало, полицију ко су убијени, ко их је убио? Шта то значи у контексту да је задатак полиције да брине о сигурности грађана, како то сад одједном да њих не занима како су убијени?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није то да нас не занима ко их је убио, ми смо предузели мере да њих сахранимо, а ко их је убио ми смо радили, ми смо достављали суду, ми имамо доказе за све што смо утврдили значи за негде преко 70 војника и полицајаца је предато надлежним судовима. Нас је занимало све је то занимало и ми би и Беришу и све да није било то што је било сигурно открили, сигурно радили, људе сахранили, догодило се шта се догодило, криминалаца има свуда и сигурно би радили по том

питању, а ми нигде нисмо могли да приђемо од НАТО авијације. Ми вршимо увиђај као оно пашче када треба да приђе некој лешини тамо, па бежиш негде у заклон, то ко је био тамо, ко је био тамо тај зна и не мора ни много да ме пита, а ми смо за свако лице, за сваки леш предузели максималне мере. Ми то не радимо сами ми обавештавамо суд, тужилаштво које излази и које доноси даље одлуке како да се ради.

НАТАША КАНДИЋ: Па онда сведоче можете да нам објасните кад сте тако значи за сваки леш, овај то војно стрелиште ту где су нађени тела породице Бериша, јесте то ви ставили тела или?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То само Ви знате.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас, противим се констатацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако да.

НАТАША КАНДИЋ: Постоји идентификација, постоје ексхумације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, он не зна где су.

НАТАША КАНДИЋ: Све су опште познате господине Ђурђићу, молим Вас седите па прочитајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас постављајте само питања, не можете у том смеру јер рекао је да не зна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија, имамо сведокову изјаву из истраге, да не зна за стрелиште, а сад констатације овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Ђурђићу јер ја реагујем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, извињавам се.

НАТАША КАНДИЋ: Па сведок је рекао да је полиција сваки леш прегледала?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Све што је регистровано, све што је пријављено сваки леш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте, одговорили сте.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Никакве друге масовне.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли нам онда можете рећи шта је било са телима?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Гробнице појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Са телима убијених у Целине, Великој Круши, Пустом селу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пусто село је све одрађено. Пусто село је све одрађено како ваља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте тако одговорио је он, значи све што зна, то што зна.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сви су есхумирани, сви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте одговарати више, даље питање.

НАТАША КАНДИЋ: Овде је сведочио заменик начелника полиције господине Вукобрад и на питање о томе да ли је СУП Призен издао наредбу за одузимање докумената, личних докумената Албанцима приликом преласка у Албанију, он је рекао да је то некако спонтано дошло да мисли да није било неке наредбе него је полицајци су спонтано почели да одузимају документа, да ли нам Ви можете нешто рећи о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви знате о томе, да ли уопште знате нешто о одузимању документа?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Противим се овом питању, ово нема везе са нашим предметом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас немојте овде опет спроводимо истрагу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, да ли Ви знате уопште, молим Вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па молим Вас, тражим одлуку већа, председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од некога одузимао документа у то време?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако Ви одбијате, ја стављам примедбу да нема везе са предметом оптужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одбијам примедбу, ја сам преформулисала питање, молим вас.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако ми одбијате Ви, онда тражим одлуку већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, немам шта Вама да одбијам јер ја формулишем питање.

Да ли је уопште, значи тих дана, тих дана, од бомбардовања, да ли Ви имате сазнања да ли је од неких лица од Албанаца, да ли су нека документа одузимана, да ли уопште имате сазнање?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја имам сазнања када је начелнику речено, али негде то је било пред крај, речено је начелник је одмах предузео мере и звао командира јер он практично није у оквиру секретеријата, подлеже овој управи за границе, за странце и начелник га је позвао и од њега тражио да се изјасни ко је, шта је наредио, да ли има тога и ја даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи предузели сте мере поводом тога.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Предузете су мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро одговорили сте, даље.

Нема више питања. Изволите одбрана.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте овде господине поменули извештај који је како сте Ви рекли, ако сам ја добро разумео, Ви ме исправите да не буде сугестивно, писан након ове погибије у касарни, након страдања ове двојице полицајаца, рањавања једног и тако даље и овог четвртог који је

ако сам разумео неповређен остао, да је писан неки извештај, а да ли можете прво начелно да нам кажете ко пише извештај у односу на припадника које јединице, ако је дошло до инцидента, рањавања, убиства, погибије и тако даље. Конкретно да ли Ви или ваш начелник или лице које је задужено за то пише за они који су из нечије друге јединице која је под вашом командом или они евентуално за ваше или то раде засебно? Значи то нам објасните ту процедуру.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Извештај у принципу, извештај подносе, онај извештај са увиђаја, то је тај извештај који прати све. Е сад Митровић да ли је радио извештај сам значи који треба, мада ја знам да и он ради извештај на основу овог извештаја, значи он му служи да би сачинио свој извештај јер он мора да пошаље својој команди, команди Посебних јединица полиције.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: То је управо следеће питање требало да буде, да ли он некога обавештава и кога ако се тако нешто догоди?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он обавезно шаље извештај посебној, значи центру горе Посебне јединице полиције колико има рањених како су рањени и ако је требало и мере предузети.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ми реците, Ви опет, не инсистирам на датумима јер не би желео да будем сугестиван нормално и нећу то дозволити, то вече о коме Ви говорите да је било бомбардовање касарне, то прво вече када се догодило ово да су ови страдали, шта ће ти љ уди у касарни, односно у том објекту? И да ли су они били једини тамо или је била јединица, ако јединица евентуално није била ту да ли знате где је?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Видите јединица је била на терену, ја не знам, не терену или је смештена ван објекта, они су остали ту и њихов задатак је био да обезбеде објекат а не да буде у објекту. Њихов је задатак, он је значи има да стражари ван објекта јер смо ми очекивали да ћемо бити бомбардовани, али ето они су знате онако мало и недисциплине и онда се повукли.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли то значи да ови људи који су били у објекту, ова четворица од којих су двојица страдала како сте објаснили, један рањен а један неповређен остао, на неки начин прекршили неко наређење?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесу, они су прекршили наређење.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је о томе било разговора, о томе шта ће они у тој згради и у том смисли да ли је било неких ваших међусобних разговора?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па било је, разговора је било, разговора је било.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је био смештен пре почетка бомбардовања у тој згради?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То су радници СУП-а Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам само примедбу.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нежење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оппростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чим се тужилаштво, заступници породица мрдну 5 километара или 3 дана од овог догађаја у Сувој Реци, Ви нас прекидате и не дозвољавате да било шта доведемо у контекст са овим догађајем. Ево сат и 45 минута ми овог човека мучимо овде стварима које су се догодиле у Призрену 30 километара од Суве Река која никакве везе са овим догађајем нема, и сад ја не знам чему служе сва та питања, шта ћемо сад ми јер ми сад судимо због бомбардовања касарне или због прекршаја дисциплине или судимо због нечег другог. Моја онако генерална примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, не видим зашто не би одговорио на неко питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, није ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, молим Вас.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Суштину питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ја када сам постављала питања сведок конкретно не зна ништа да одговори, ништа му није познато, а сад кад му се предочава сад Ви кажете јесте тако, тако је било. Значи насва она питања која сам ја вама можда, не сећам се и ово, а сад и кад сам вам предочавала па да тако би било, тако би било, значи са неким саслушањем достижемо и тај циљ да нешто ипак дознамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али причамо о Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Причамо о Призрену који нећемо.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Прочитајте спис тужиоце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас и касарна у сваком случају нас интересује касарне. Молим Вас. Седите.

Немојте господине Ђурђићу више тако упадати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али онда дозволите да онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозвољавам све. Седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозвољавам што је у границама, што су питања, ако су у границама овог предмета.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па управо то, ајде да се договоримо шта је у границама овог предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седните тужиоче, наставите са питањима.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала судија. Ја не бих желео да изазивам никакав неспоразум, питања су усмерена на проверу одбране мог брањеника. Тужиоче свако од ових питања које сам ја поставио у оквиру је одбране мог брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу немате потребе сад да објашњавате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А и суд је предочавао делове те одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте, поставите питање да чујемо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Због тога Вас молим немојте ме прекидати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам намеру да идем ништа даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И немојте имати било какву помисао да било шта идем од онога што је неопходно за овај поступак. Сведок је судија овде у једном тренутку поменуо, каже хеликоптер није долазио, односно Ви сте га питали, готово је био децидиран у томе да је рекао да хеликоптер, али успут је поменуо ја сам записао ту реченицу, ја ћу је прочитати па би онда поставио питање, војни хеликоптер је у неколико наврата је долазио да збрине своје, то сте поменули, можете то да нам појасните?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да вам кажем ја, када је добијао дозволу да може да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел било уопште хеликоптерских летова и ако је било да ли су то били војни, цивилни, односно цивилни пардон, полицијски?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ако је био био је војни, али сад да не помешамо време јер је у то време био забрањен сваки лет, сваки лет је забрањен за време рата наших авиона, хеликоптера или било чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђуричићу, немојте ако је био јел био конкретно, јел долазио хеликоптер? Значи конкретно не да ли би или требало је или кад би било како би било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Хеликоптери су долазили, али сад треба видети време да ли је то за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште рецимо да ли је био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: За време рата не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јер не знам да ли је имао дозволу да неко полети тамо је било ограничено, ограничени су летови били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија ми у списима имамо податке од много сведока, па и тај део одбране првооптуженог Митровића се односи на тај 26-ти у преподневним сатима да је са простора стадиона или терена или игралишта из касарне полетео војни хеликоптер који је одвезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Очигледно да ни то сведок не зна, очигледно да не зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад Вас питам да ли знате за то или не?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли искључујете могућност да се то догодило или дозвољавате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад нам је одговорио да не зна, он не зна.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У реду је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна уопште за хеликоптере.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па ја не знам да ли је и којег датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате мало и јесте чудно Ви као нечелник полиције ви одједном ништа не знате.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се јер су тада забрањени летови, ако је добио дозволу од КФОР-а, он је могао да дође да лети, ако није добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него да ли Ви имате сазнање уопште да ли имате сазнање, не да ли је био.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: КФОР тада није ни постојао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас нећемо тако одговарати. Господине Ђуричићу окрените се овамо.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Постојао је онај други који га руши. Није постојао КФОР. Хватате се за, није имао права да лети.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Поменули сте да су, да је јединица господина Митровића, односно тај 37-ми одред био на терену, знате ли који је то терен оквирно, не мислим сада циљно, Ви сте рекли да не знате акцију, знате ли где је тај простор где су они били, какав је то терен? Јел то обично бежање по шуми или борбени терен, имате ли нека таква сазнања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Видите ту су сад питања ја ако не знам терен, не знам терен, не знам план.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Не инсистирам, не могу ја сад да Вам кажем ви знате.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја не знам план Митровића, план, ја нисам знао где иду нити сам тражио да ми неко каже, нити је неко тамо рекао да ја треба да знам, значи ја његов план, он је дошао као јединица дошао је у заштити Призрена, значи његова комплет одред и «А» и «Б» је дошао за Призрен, Ораховац, Суву Реку, Призрен, Драгаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то «Б», шта је то «Б»?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Додатак њима, додатак «Б» варијанта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која је?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта је то «Б» варијанта, шта је «А», шта је «Б» варијанта?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: «А» варијанта је та посебна јединица, «Б» је та за подршку за држање територије, за.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А шта је «А»?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Борбу против.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Шта борбени?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Борбу против терористичких група.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Такве податке и имамо него не желим да вам то. Кажите ми Ви сте, Ви кажете не знате никог из 87., да ли је 87. та «Б» варијанта или је неки други одред «Б» варијанта? Не знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли Вам је познато Зоран Аранђеловић?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: А да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко је то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Зоран Аранђеловић, он је био командир тог одреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите, ја кад сам Вас питала Ви не знате, значи опет неким даљим Ви одједном говорите сад знате, мислим јел се Ви то у међувремену сетите, ја не знам стварно, на та питања која сам Вам ја поставила Ви сте рекли да не знате.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па ја Вас питам да ли је 80. Војвођански, јер тамо је имало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли не знате, уопште не знате.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам ја бројкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад одједном знате.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја по бројкама, видите људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Зоран Аранђеловић или како јел тако име и презиме, Зоран како?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Зоран јесте. Зоран Аранђеловић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аранђеловић?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Зоран Ранђеловић, Зоран Ранђеловић. Јер ја по броју не знам одреде, ја не знам сад мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био по чину?

Извињавам се сад сам Вам ја, зато што сам сада успела да добијем одговор јер није.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нема проблема судија, све је то питање које би и ја.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: По чину мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајор?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га виђали, са ким је долазио? Сам јел долазио са неким или?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У почетку када је дошао, дошао је са Митровићем и Митровић га је представио. Када су дошли у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад сте га виђали после? Од бомбардовања кад сте га виђали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Од бомбардовања ретко сам га виђао, он је увек био са јединицом и углавном је и остајао тамо на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел жив тај човек?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је настрадао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Настрадао је не знам које, '98.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: '98, '99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам тачно када је настрадао, али је погинуо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија обзиром да очигледно имамо проблем са сећањем овог сведока ја бих Вас молио да се прикажу оних наколико фотографија, сада ја не знам под бројем како их водите, али они фотографију коју, то је 6 из болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 6, ако на ту мислите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На болницу и.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја не могу да, нисам номенклатуру пратио. Значи ја Вас молим да прикажете ту фотографију и да поставимо питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија хоћете молим Вас да покажете фотографију број 6.

Ево, ко је на овој фотографији?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јел видите ово?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да. Митровић, сад овог ако је то тај Барац, не зна њихове не знам, а Митровића знам.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли је ово Митровић који је тако изгледао у том периоду?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И тако је био обучен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала Вам судија, само сам хтео да видим да ли препознаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете ово лице?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, питање даље за сведока би било као што сте рекли Митровић треба некоме да поднесе извештај, својој команди ако има губитке, рањене и тако даље уништен објекат, опрему или слично, од кога он добија те податке у случају ако се не налази на месту инцидента?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Од својих претпостављених јер сваки старешина.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Нисте ме разумели бојим се. Конкретно овај случај у касарни, бомбардује се касарна увече под претпоставком да Митровић није био ту, када дође од кога би он могао да добије податке шта се догодило?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добије од наше службе.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Од ваше службе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ко би то био од ваше службе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па онај који је вршио увиђај и оперативац који је изашао тамо.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: И то су сазнања која би он морао да оперише.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он писмено, писмена сазнања која затекне на лицу места.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам више питања судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Пре свега имам примедбу на начин како сте испитивали сведока јер сте му предочили нешто што окр. Репановић никада није рекао, Репановић никада није рекао да је лично од њега тражио да увиђајна екипа дође. Моје питање јесте када би требала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такво питање и није било, него да ли је СУП обавештен о увиђајној екипи.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Е тако нисте питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Прочитаћемо транскрипт. Реците ми када би неко требало да, када би Репановић требао да зове увиђајну екипу, кога би требао да обавести из СУП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: За увиђај?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: За увиђај?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Требало би да обавести Петровић Милана.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Значи не Вас?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања по том основу. Само још нешто да нам објасните, мало сте пре причали како поступате са притвореним лицима, па сте поменули и ДБ. Какву он функцију ту има?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: ДБ је био самосаталан по прилици је био самосталан.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Какве он везе има са притварањем одређених лица?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он лица која притвара ми смо само услужни сервис.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Да притворите лице?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да притворимо, да задржимо, да пропатимо њега.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па јел они саслушавају то лице?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они саслушавају.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел саслушавају у вашим просторијама или у њиховим просторијама?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, у својим просторијама.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања да ли има још?

Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Колико сам ја схватио сведок никад није био на састанку штаба у Приштини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да рекао је да није.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли знате Ви структуру штаба у Приштини уопште? Ко су чланови штаба у Приштини јел Вам познато или не?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пре не, али могу да знам од прилике ко је био.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи немате непосредно, нисте имали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисам имао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро хвала.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Само знам ко је руководиоца штаба и ови из војске који су.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад би Вас питао нешто о односима ПЈП-а и остатка полиције, значи униформисаних људи, да конкретно питам Ви сте рекли да је ПЈП Призрен имао чету?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Која је састављена од ПЈП-а подручних ОУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кома су они припадали, која је шира јединица ПЈП-а Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су припадали Косовско-Метохијској бригади, одреду или како се зове.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Одреду, не знате, добро. А коме је припадао овај 37. одред?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 37-ми, одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете само према микрофону молим Вас да се окренете јер се не чује.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 37-ми, одред је припадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка нама.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Београду.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је био изнад и 37-ог одреда и тог Косовског ПЈП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је команда у Београду изнад свих.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел то ПЈП?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Команда ПЈП.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел она одвојена од Секретаријата Призрен?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, одвојена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте Ви као начелник одељења, имали сазнања о активностима ових ПЈП јединица?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Оно што је било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мислим о руковођењу и у томе или је то ишла посебна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, то је ишла посебна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Посебна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је ишла посебна.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е хвала. Е сад Вас питам у односу на остале полицајце који нису били чланови ПЈП, Ви сте овде рекли у овом поступку код истражног судије да сте Ви обављали дужности које су ова патрола тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је заштита имовине, живота.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У градовима и.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питам Вас сад за време рата, да ли су резервисти били ангажовани у ОУП-има и у СУП-у Призрен на обављању полицијских задатак?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесу они заједно са преосталим активним саставом радили те послове које сте Ви навели у оквиру?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је, заједно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко је руководио, да ли је та била јединствена команда и за активан и за резервни састав?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јединствена команда.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јединствена. Хоћете ми рећи, на нивоу Секретаријата Призрен, ко је руководио и једним и другим полицајцима?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Секретаријата?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Води командири станица.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, Секретаријата мислим у Призрену ко је био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Командир, значи начелник полиције па командир.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Начелник полиције, ко је у ОУП-има био?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Командири.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Командири?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Станица?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Који су одговарали начелнику ОУП-а.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да. Када се издају овој редовној значи полицији која није ПП, ко је правио, издавао наређења, ко је правио организацију послова, распоред и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Командир станице преко својих помоћника.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Молим Вас имамо чињенични навод оптужнице да се посебно командовало активним полицајцима, посебно резервним, да ли је то било могуће или не?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, они су извршавали и ишли у исту патролу, добијали исте задатке.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала, не треба ми даље. Сад бих Вас даље нешто питао, причали смо овде о, Ви сте били начелник одељења, да ли Ви имате икакве везе са екипом која врши увиђаје, јел то у оквиру Вашег одељења или у Ваше службе или не?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, то је у оквиру одељења за сузбијање криминалитета.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте Ви требали да сазнате ако је ангажована увиђајна екипа, да Ви то знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И у пракси да ли се то дешавало, да ли сте уопште били, имали везе са тим?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, то једино на састанку кад реферише па сазнам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад да Вас питам, Ви значи немате, не можете да имате непосредна сазанања с обзиром да сте били то што сте били, ко би из ОУП-а обавештавао ту службу да је потребна увиђајна екипа?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У принципу начелници ОУП-а обавештавају да је потребно извршити увиђај ту и ту, догодило се то и то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, пошто сте били и командир станице милиције, односно ОУП-а, да ли дежурна служба ОУП-а такође обавештава шаље, може да шаље извештај и да позива?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Може, дежурна може ако случајно нема старешина она је прва преко дежурне, главне дежурне у СУП-у, пошаље, прво телефоном а затим одмах тражи се хитно да пусти и писмено.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И само бих још једно питање имао, да ли Ви лично познајете Слађана Чукарића?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Слађана Чукарића знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: (адв.Владица Васиљковић, бранилац окривљеног Слађана Чукарића), Ви сте били начелник униформисане полиције да ли је у то време пре почетка рата и у току рата полиција радила по закону?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Радила је искључиво по закону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се ка нама, молим Вас.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сте у складу с тим издавали и такве наредбе и таква упутства?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Наредбе издаване само законито и по прописима, по правилима игре.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Мало час сте говорили да Вам је познато да се Слађан Чукарић посвађао са неким полицајцима, својим колегама, да ли се ради о некој баналној свађи или о неком озбиљнијем инциденту?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба, примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није он рекао банална свађа, он је објаснио све због чега и како се посвађао, објаснио је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. У вези с тим да ли је дошло до неке теже или лакше повреде радне дужности и дисциплине?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није, пријава је написана али имајући у виду одвијање ових свих ситуација према њему није предузето ништа, значи застарео је поступак.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, а да ли се ради о лакшој повреди радне дужности и дисциплине?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Лакша повреда.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Није нека тежа повреда због које се губи посао и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, лакша повреда имајући у виду околности под којима је учинио и шта је учинио.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Битно да се ради о лакшој повреди радне дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро даље, поставите, одговорио је?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: И да би се по данашњем закону у полицији то сматрало у лакшу повреду радне дужности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду, говорили сте да су постојали планови терориста, односно снага ОВК да се заузму одређена подручја између осталог и Сува Река, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су то били њихови оперативни планови до којих је полиција званично дошла путем својих сазнања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад извините, опростите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас судија?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који период се, о ком периоду?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Још '98-ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У вези с тим, да ли је полиција предузимала одговарајуће мере, да ли су прављени и рађени планови за заштиту објекта и простора?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Рађени су планови.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли је постојао план заштите зграде ОУП-а Сува Река, између осталог?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, тако је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се ради о писменом плану који је писмено заведен од стране надлежних у Секретаријату и Министарству?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је на сличан начин непосредно пре рата и у току рата дошло до блокаде Ораховца и блокаде полицијске станице у Ораховцу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли се може рећи да се ради о два идентична плана противничких снага?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Може.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су том приликом у Ораховцу били угрожени људи и цивилног становништва и полицајаца који су се нашли у окружењу противничких снага?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, у великој опасности.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, на радном месту на коме сте се налазили били сте у позицији да сазнате нешто више о снагама противника у овом тренутку припадника ОВК?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су се непосредно у Вашем окружењу у окружењу и у реону дејства СУП-а Призрен налазиле две бригаде ОВК 122-га и 124-та бригада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија ја хоћу да будем пристојан и да сачекам и мислим да ће то бити брже ако не реагујем али очигледно нисам у праву, овде се не суди због убиства припадника ОВК, овде се суди због убиства 48 цивила и ја не видим какве сад то везе има?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има везе, овде стоји да су биле оружане акције, значи какве су то оружане, где су?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али о ком периоду, ајмо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све говори од почетка бомбардовања, молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ајде, не али ко, причамо о '98-ој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, молим вас, седите, наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел Вам се чини да штитим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите даље, наставите даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, штитим само овај поступак и овај суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче дозволила сам питање, седите.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Биле су 122-га, 124-т, 125-та и у формирању 126-та, то је подручје Врини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где, у ком реону су били?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Од Призрена према Драгашу и Албанији, значи три што захвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту око Суве Реке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не око Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само око Призрена?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: А око, Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су снаге биле око?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: А око Призрена 125-та, 124-та, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око Суве Реке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 125-та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 125-та, добро, даље?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Значи ради се о једној бригади у војничком погледу опремљеној и како би се рекло људски оспособљеној, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: После доласка ОЕБС-а, они су се невероватно оспособили, опремили са свом могућом техником, оном којом нису знали раније да користе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су на тај начин окружили и сам град Суву Реку?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сува Река је била више од пола, на десет метара од станице није се смело кретати.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, да ли сте путем службених белешки сазнали да се у редовима ОВК налази извесно лице које се зове Наим Бериша, командант неке њихове специјалне јединице?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, знали смо, знали смо за Наима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то сазнали које године?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па за Наима се сазнало још '98-ме, да је укључен у те, ослободилачку ту њихову војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је он био командант њихове Црне бригаде, односно вођа групе за ликвидацију, како српског тако и албанског становништва?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле ћете таква питања постављате не знам чему воде та питања?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па тај Наим Бериша је из куће породице Бериша судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поставите конкретно питање везано за то а не само около наоколо, реците конкретно?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, да, он је.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су снаге ОВК деловале и у цивилу, да ли су обавештајно посматрале рад војске и полиције и њихово кретање?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, да, на свако место, на свако место су пратили.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су животи припадника полиције и војске и српског и другог становништва били угрожени на том подручју?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У сваком тренутку.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, сад ми реците нешто, пошто сте дугогодишњи старешина у полицији и начелник СУП-а, када полиција носи маскирне униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве маскирне имамо и плаву и зелену, на коју Ви мислите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Полако судија, молим Вас, само да, униформе се деле на свечане, јел тако, радне и маскирне?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Када полиција носи маскирне униформе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Када мора да извршава посебне задатке, значи посебне борбене задатке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па које су то боје када извршава посебне задатке?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када извршава посебне задатке које су то боје маскирне?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па зависи, у истом тренутку није имало и плаве и зелене, зелене су имали посебне јединице полиције, а док ми остали, није имало униформе ишло се у плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ми који смо остали у граду.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, која је намена маскирне униформе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нисам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Која је намена маскирне униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас која је намена маскирне униформе?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Молим Вас судија то суштина питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, због чега је суштина?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Онда преформулисаћу питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преформулишите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је намена маскирне униформе да сроди војника, полицајца са околином и средином у којој делује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако одговорати.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Како не може судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Књишки у службеном у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте на питање.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговор вам дајем.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Не али, само да упутим сведока у том погледу.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је циљ униформе, циљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је циљ униформе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Циљ да се прилагоди терену, да се прилагоди условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим вас какав су то питања сад о намени униформи, не разумем?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па таква, таква судија. Е следеће питање, да ли је циљ маскирне униформе да смањи силуету војника или полицајца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се ово питање, оставите више униформе, молим Вас немојте одговарати.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па како, имамо сведока који тврди да је на двеста метара препознао неког у полицијској униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, наставите са питањима.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Господине судија, начин униформисане полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбила сам то питање, одговор, молим Вас, наставите даље?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Он мора то да зна. Следеће питање, да ли полицајац приправник у Вашој полицији може да буде вођа безбедносног сектора?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Приправник?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не може.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли може да буде вођа патроле?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни вођа патроле не може?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Приправник не може.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Каква је процедура слања одређеног полицајца у оружана борбена дејства, да ли му је потребно извесно искуство и да ли је потребно да прође одговарајућу обуку?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сви припадници полиције имају одређене обуке борбене, пре свега кренемо од гађања а затим и на самом терену, с тим што је ПЈП имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас чујем неке гласове овде, ја бих Вас молила ако хоћете.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: За то је имала више времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да ли Ви хоћете паузу да поразговарате са, изволите наставите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: О борбеним дејствима а прекинуто је сведок је почео да се изјашњава да се пролази кроз одређену обуку.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Обука која значи креће прво гађањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: А онда свим оперативним оним тактичким радњама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је потребно искуство да се полицајац пошаље у одређено борбено дејство?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија молим Вас, судија приговор имама, приговор, све се ово односи.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Постоји један ред фактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само моменат, ово је бранилац Чукарић Слађана и сва ова питања иду за тим да ли је Чукарић Слађан приправник могао да уради то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не морате да Ви одговарате на питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питајте конкретно, човек је рекао Чукарић Слађан је био припадник ПП, па питајте за њега конкретно немојте нас мрцварити овде, питајте за њега шта је радио, да ли је он могао, па ће Вам одговорити.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Зашто Ви то тужиоче нисте питали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, па то питање је и поставио у том смислу. Молим Вас, даље, наставите даље, молим Вас?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је Слађан Чукарић спадао у елитне полицајце или у обичне полицајце какве сте имали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је спадао самим тим да је био у Посебним, спадао је у елитну, посебно опремљену, посебно обучену.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање је, и оно је у делокругу Ваших надлежности, да ли је књига, да ли се у књигама дневних догађаја уносе сви значајнији подаци који се догоде на нивоу организационе јединице МУП-а у овом случају ОУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Треба, воде се.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли ви вршите, мислим на оделење полиције, да ли оделење полиције врши контролу и књиге дневних догађаја и станичне евиденције којој располаже одређени му ОУП или Секретаријат?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тачно.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли је у свом Вашем досадашњем раду било било каквих примедби на вођење књиге дневних догађаја или станичне евиденције у ОУП-у Сува Река, да ли сте то регистровали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није, није, није било неких драстичних није било.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, даље да ли имате браниоци питања.

Нема више, оптужени да ли имате питања, изволите. Господин Митровић?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Прво да Вас питам, колико ме дуго познајете у односу на '98-му и '99-ту годину, ако сам ја дошо једанаестог?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Доста добро, доста добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи ја сам дошо једанаестог јула '99., и остали смо, заједно смо се повукли у истој колони?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, да тачно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да Вас подсетим, значи то је био 14, 13, 14, јуни '99?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: 14.јуна '99.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да. Само док смо ту тему морам да Вас питам, видели сте моје фотографије сада, сведок «А», овде је рекао да ме он тог критичног дана 26-ог, у Сувој Реци кад се десио овај догађај видео да сам био ошишан до главе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање, да ли сам ја некада?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: До главе 2 милиметра?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2 милиметра, тако је рекао?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Коса 2 милиметра, до главе, а цела коса 2 милиметра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојка, да тачно?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Двојка је 2 милиметра је молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше питање господине Митровићу?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Моје питање је да ли сам некада био ошишан на два милиметра или до главе?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, овако увек.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Увек овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Молим Вас то је врло битно, јер је сведок описао тог човека тако.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Увек овако.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Крупног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље поставите питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Друго питање, да ли сам ја некада носио зелени војни комбинезон?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли смо ми то имали на задужењу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, то није имало.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је изричито сведок «А», овде тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То нема, ми смо имали сви, сви су морали да буду једнаки.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када сам био у граду имао сам ову ко што сте видели, ал ја сам на терену маскирну, маскирно према терену, тако сам се облачио а у граду ми је ова била званична. Следеће моје питање, да ли сам ја сам некада возио возило или сам имао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Обезбеђење?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, имало.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Објасните мало?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Возач, возач и још два до три пратиоца.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Увек сам имао једног пратиоца али добро то, Ви сте увек њих двоје троје. Мој возни парк да тако ја кажем с којим возилом сам располагао или имамо фотографије овде ако треба да помогнемо сведоку ако не како Ви одлучите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање да ли сам ја имао плави, тегет блиндирани ландровер у команди или у одреду или ево колико се знамо, да ли си ме некада виђао у таквом неком возилу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, има ципа пајеро који.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да имао сам значи ципове, ту су приказани.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Цип пајеро или који је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи сведок «А» тврди да сам ја тог дана био изашао из плавог блиндираног ланд ровера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорио је да немате?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е сад да се вратимо мало на тај 26-ти, мало сте доста ствари заборавили, а ја се сећам јер као што се сећам када ми је 03.марта умрла мајка, па се сећам детаља, јер ја се сећам 26-ог, јер сам тог дана имао много проблема, горе су били зарушени један Ваш полицајац?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Који је вршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте тако, немојте Ви причати него поставите питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Не, па чињенице и један мој полицајац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите само питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су они извађени тог дана или после пар дана? Молим Вас добро размислите.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, ја, сутрадан се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су извађени?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да су извађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте и рекли, добро, немојте понављати?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро, да ли смо ми преко везе причали о?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, рекао је?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сам Вас ја питао за неки новац?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јеси, јесте, јесте, сад се сећам кад је, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А о чему се ради ту, о каквом новцу?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да ли је пронађен, тамо су.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имали смо фонд за погинуле?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У добротворне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви одговарати?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У добротворне сврхе смо нешто припремали за колеге рањене и тако, пружала се помоћ ето тако солидарност, и питао да ли је пронађено, да ли је пронађен тај новац.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И тај новац у тој просторији где?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: У касарни где су били његови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је о томе речи.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, следеће, прекидате ме, па се мало деконцетришем, да ли је када сам ја, када смо се ми видели, сад нећу да сугеришем било шта, да ли смо се мало нас двоје расправљали, да ли сте ме Ви мало нападали да моји нису отишли горе не би Ваш погинуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па молим Вас, он уопште се не сећа да сте водили такав разговор?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Где?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да моји нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас чекајте, он се не сећа да сте Ви уопште директно водили разговор, молим Вас?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево верујте ми да ће се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, сугестивно му постављате питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Кад ја изнесем детаље, ево нећу да постављам сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да се не сећа да су уопште и предочила?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сетиће се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека нека постави, значи немојте сугестивно?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија да предложим да он изнесе своју тврдњу, своје одбране па нек сведок каже да ли је то тачно или није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете, он је прво.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Значи нек му предочи оно што је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, господине Петронијевићу, само мало, окрените се овамо, господине Ђуричићу, значи на моје питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али сетиће се кад га ја питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, и ја сам предочила да сте Ви рекли да смо директно водили разговоре, то сам Вам предочила што је господин Митровић рекао.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па добро, ја не могу да се сетим директних разговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не може да се сети.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сад ме је за новац подсетио да ме је питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите даље?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сећам се тога да је било.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Госпођице председавајућа, много је другачије кад га Ви питате, другачије кад га ја питам, јер се сећа шта смо преживели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина је иста.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Суштина не може да буде иста, нисте Ви били на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суштина питања, реците.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Али ево ово, било је, да ли је било ситуације мало напете да сте ме малтене окривљивали да нису моји отишли горе у објекат не би погинуо Ваш полицајац?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, било је тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, кад је то било, господине Ђуричићу окрените се овамо, кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: То је после, после тога кад се анализирано малтене, анализирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на тај догађај?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: На тај догађај, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то касније било по Вама, кад је то касније?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па сутрадан, сутрадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте се сетили у међувремену, јел после сте рекли, пре тога сте рекли не сећате се уопште тог разговора?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не сећам се, тако се не сећам тих детаља а кад је ово, било је приче да нису они ушли, овај мој, сад смо поделили полицајци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте се подсетили јел тако, кад Вам је рекао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не би ушо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Много тога ћу подсетити овог сведока ако ми дозволите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Много, оно све што сам рекао биће 100%.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите, имате право да поставите питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е захваљујем на разумевању и на дозволи. Исто да Вас подсетим, судија Вас је питала, председавајућа али нисте се сетили, да ли сам ја сву комадну и све иселио из касарне пре него што је почело бомбардовање и да ли знате да су моји били позадина у згради Скупштине општина у оној помоћној доле, не главној згради него где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли знате, него где је била, поставите тако питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Канцеларија подпредседника, ту близу, не, не могу ја сад Призрен да знам колко човек зна, да ли знате да ми је ту била позадина и овај Бараћ и овај Милојевић и ту, и да су ту остали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, знам изместио се на време.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е, одлично. Да ли сам ја то неком морао да објашњавам да ли сам их изместио на време и а нисам да ли бих кривично одговарао или одговарао?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па сигурно би сносио последице да ниси поступио по наредби.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Е, ја сам једног дана, после два, три дана није битно, био на терену када сте ме Ви позвали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао, молим Вас поставите питање, кад, на који, кад мислите, кад Вас је позвао?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли овде?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: У Добродељини 28-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то негде, 28-ог сте рекли, јесте, 28-ог?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И рекли сте треба да дођете то Шаре, ја сам дошао и дошо сам, кажете звао Вас је у штабу генерал?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Генерал Обрад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате нешто додатно да би га подсетили, како не, ја сам поставила то питање, само нисам рекао ког датума јер он је рекао не сећа се.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И одатле смо ја и.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Опростите судија, опет да не бих, извињавам се Митровићу, само секунд, да разјаснимо, немојте да бркамо рат, два догађаја и два позива, значи Ви сте питали судија и ја сам питао такође, питали смо о позиву након овог догађаја, значи непосредно након овог догађаја а не о 28-ом, овде се ради о делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште, јер сам рекла, не сад смо први пут прецизирали 28-ми.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, ради се о другом догађају, погледајте из одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно о другом догађају, наравно ја сам и поставила питање.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Митровићеве јер он тврди да је тог дана добио позив да дође у Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: А одатле у Приштину и он пита сведока да ли је то тачно или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам после поставила питање, сад је први пут прецизирано 28-ми, иначе сам рекла да ли је било?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Погледајте у одбрани његовој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, да ли је било оно Шара, па сам Вас питала какав је позивни знак за Призрен, па сам Вас питала тих дана, да ли сте уопште позвали господина Митровића, Ви сте рекли не сећате се?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Па ево он га сад подсећа и пита да ли је тачно.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја га подсећам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад сте се сетили?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Каже није га звао, јесте га звао.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не сад ћу да чујем шта је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И да сам ја отишо ког генерала Обрада на рапорт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да причате шта сте радили, него му поставите питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи да ли сам ја дошо до Вас и Ви сте ми пренели тај задатак и ја сам отишо за Приштину?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, када сте Ви дошли, када је дошао господин Митровић код Вас?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Реко сам Добродељане.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не сећам се датума, али сећам се тог да је требало да су тражили из Приштине да се јави, да се јави у командни јер он је њима одговарао, он је њима, непосредно њима одговарао, а ово друго локално ту је начелник секретаријата.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Значи све што сам рекао у својој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да објашњавате, питање поставите, подсетите га, очигледно да се временом присећа неких ствари?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање, е па зато му помажем и себи и њему. Следеће питање је ко је био командир Ваше чете ПЈП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Раденовић Вељко.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Раденовић Вељко, његов командант је био генерал сада?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Браковић Жарко?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Браковић, тако је.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тако, да ли сам ја командовао Вељку или је он преко линије штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, како се командовало?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Како сам командовао Вељку и да ли сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се командовало?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је пошто та наша чета није могла увек да путује јер је и ситуација безбедносна налагала значи, ова чета је била у саставу са четом Митровића и разуме се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је њему био надређен, Вељку?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Вељку надређен други генерал, ал кад је у саставу Митровића он мора да буде са њим и он мора да му командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисам му командовао, радили смо заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте питање даље следеће?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добро, радило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас питање поставите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Даље, још једна ситуација када је била акција према Језерској планини Будаково и лоше је ишло било је више одреда и ја сам тражио да дође неко да руководи преко Вас, Ви сте рекли из штаба је речено да ја то, ја сам одбио и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, дајте питање, немојте препричавати догађај?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Шта је било даље, питање, да ли је дошо неко из штаба и преузео акцију, мислим конкретно на генерала Обрада Стевановића да је био у Будакову и горе код нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви уопште знате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Обрад је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Тада када сам ја тражио?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ:Е, не знам ко је тражио, али Обрад је дошао и водио је акцију према Буковог глави, ако на то мислиш.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: На то, на тај случај мислим. Значи да.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Букове, то од Суве Реке.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да сам ја одбио задатак да руководим другим одредима и комаднујем, јер сам тражио из штаба и они су рекли да ја преузем, ја сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте препричавати молим Вас?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: И дошао је генерал Обрад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма не зна он те појединости?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да, пошто су ту биле друге јединице београдска.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Када смо ово расправљали нас двоје, директно сте Ви говорили, значи да није било мојих полицајаца горе не би, и преузели обавезу око извлачења, око сахране, ја сам морао да се вратим на друге задатке, да Вас подсетим да је начелник Милош Војиновић, пратио ситуацију а да су пре тога имали исто или састанке или неке договоре изашли и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете питање молим Вас, Ви дајете поново одбрану, поставите му конкретно питање, подсетите га нешто, немојте молим Вас, само му поставите питање?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да су ту били присутни и председник суда и председник, тужиоц Вазура Никола и разговарали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, шта је питање, не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли су тад у то време, јел се сећате да су они били присутни и да сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, па не можете тако постављати питање, никако, не можете, немојте да одговорите, немојте сугестивно, дајте, мало поразговарајте?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја се извињавам, моја странка је неука, он не зна да постави питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато и кажем, помозите му.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ја ћу поставити та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поразговарајте?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али даћу Вам само једну сугестију. Проблем са овим сведоком је очигледно да он нема сећања, али када му се помене детаљ и када сте му Ви поменули и судија Крстајић детаљ он се присећа приче, немојте ту инпутирати самоодбрану, значи и на Ваше

питање, ја Вас молим ако не можемо да са Митровићем, очигледно не можемо у том делу, ја молим да му се предочи тај део одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта хоћете, везано за шта.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сведоку нек се прочита тај део одбране и питајте јел то тачно или није тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су настрадала та лица јел то. Добро седите молим Вас?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ето ја Вас то молим ништа друго, то је по закону.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја сам тврдио у својој изјави да сам 26-ог, дошо поподне у штаб доле у просторије ове агенције Путник у приземље и да је ту било овај скуп људи, Ви и да сте о томе разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не зна, одговорио је неколико пута, да он уопште се не сећа.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Подсећам га на моју изјаву да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја сам предочила то, управо сам му предочила.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нисте му прочитали целу, само део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су, све сам то предочила молим Вас.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само сте почели од почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више, враћамо се све на једно те исто.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите даље питање, не сећа се тога, не можемо га сад натерати да каже да се сећа кад се не сећа?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ништа, нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вас ја још нешто питала. Јел немате више питања.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Или да подсетите Ви још нешто из моје изјаве, слободно ако мислите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих дана, значи када је бомбардована касарна, да не прецизирамо датум, тих дана када је бомбардована касарна и када су ти људи настрадали, да ли сте тих дана разговарали путем радио везе са пуковником Делићем?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сигурно да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стално тако дајете одговор, сигурно да јесам, требало би, можда сам, него да ли се сећате јел јесте?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па ето сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте разговарали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Е, сад кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, тих дана.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Пре девет година да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему сте причали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о чему сте причали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, службено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службено, добро. Па не вреди ништа да Вам поменем јер Ви све не сећате се неких кључних ствари Ви се не сећате, јер је господин Митровић кад је давао своју одбрану он је рекао и то сам Вам предочила и на почетку да је директно разговарао путем радио станице са Вукобратом Милошем?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са начелником са вама, да се у радио везу укључио и пуковник Делић, па да је то тако било, како је могуће да се Ви не сећате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Разговарали ми сваког дана, тако са Вукобрадом, са Митровићем, са Делићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваког дана сте разговарали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сваког дана, да, ми смо имали потребе и да будемо заједно сваког дана а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте говорили да сте пре бомбардовања били свакодневно, да после више то није тако?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: За време бомбардовања кад се врати сачекамо, питамо шта има, где има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Још једно питање бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Везано, да ли су неки важни састанци и да ли сам на тим састанцима присуствовао у Сувој Реци, код начелника ОУП-а, код команданта, да ли сам ја држао те неке састанке или присуствовао тим састанцима у Сувој Реци или је све то рађено, ово ко што сте Ви говорили код начелника СУП-а у Призрену?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, радило се и у Сувој Реци, кад је могло доћи овамо онда и у Сувој Реци договори, чим.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је имало потребе да ја контактирам са начелником ОУП-а или са начелником СУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имало је потребе пре свега са начелником СУП-а, али ако није, значи превасходно са начелником СУП-а, јер он је тај који одлучује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел имате још?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли је начелник СУП-а могао мени да нареди или ја начелнику СУП-а?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, начелник СУП-а је могао Вама да нареди.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Па мислим да могао је само да ми пренесе, ако се слажемо, он би обавестио даље старешине али смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је његов одговор.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Сарађивали.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: До рата је могао да нареди.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, јер смо на његовој територији непосредно.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ви сте били потчињени начелнику секретаријата.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Потчињени, апсолутно, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли имају оптужени још?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ипак мислим да сам освежио сведоку нека сећања уз моје предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ту сте и да му поставите питање и да га подсетите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Оптужени да ли имате још, изволите господин Чукарић?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан, господине начелниче Ђурђићу.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Добар дан.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја имам само једно питање господине начелниче. Да ли је Вама познато да сам ја неког убио за време мог рада на Косову и Мртохији?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, да ли има још питања. Оптужени да ли имате питања, нема, изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Још једно питање само судија, сведок се мало пре изјашњавао да су припадници ОВК имали неке планове да изазову неки инцидент како би дошло до бомбардовања, да ли се ради о више таквих планова?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је наша полиција са тим плановима њиховим била упозната?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Није била упозната али је предосетила то значи да ће, да им је намена и у том тренутку није предузето ништа, дозвољено је малтене да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се овамо да би се снимило.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да заузму територију без икаквог супротстављања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: да ли су на овом подручју које сте ви контролисали, да ли су постојале оружане банде?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ма постојало, оне су дошле до зграде ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причао је о тим акцијама, причао је, говорио је о томе.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Постојале су банде и имали су пунктове на сваких петнаест метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорили сте о томе нећемо се понављати, на самом почетку.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У реду судија, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нема више питања, изволите тужиоче, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене увек колега Владица инспирише да поставим још неко питање, па се ја враћам на овог Наима Беришу, да ли Ви знате кад је он последњи пут виђен у Сувој Реци?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Наим Бериша?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тај кога сте описивали као тог злотвора?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па кад је виђен, он је извршио напад на онај објекат у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел он становао, то је питање, јел он становао у тим кућама Бериша?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Имао је у близини, он је у близини имао кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел становао у тој кући?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па, становао али није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што га нисте ухапсили?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па молим Вас судија, изјаснио се сведок.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он није био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи није био ту.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он није, он је повремено долазио ту, ја мислим да је он и страдао ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не ако је он толико опасан и гадан што га нисте ухапсили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је ликвидиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када је ликвидиран?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али кад?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Он је ликвидиран, нек ме неко подсети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када, када?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: '99.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре бомбардовања, после бомбардовања, за време бомбардовања?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам тачно али је дошао кући по оружје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре 26-ог или после 26-ог марта?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Е, сад.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Таквих података.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас искључите микрофон.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Е, сад, пре или после, он је ликвидиран, дошао је кући, сачекан да буде ухапшен и пружио отпор и ликвидиран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел то има неке везе са овим догађајем због чега смо ми данас овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не зна за тај догађај и не можемо уопште.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја за догађај не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна за тај догађај рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате због чега се овим људима суди?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зна, рекао је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, пустите ме судија, па добро, пустите ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете све једно те исто постављати, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је полиција увек законито радила?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да увек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се испостави да је ово тачно због чега се овим људима суди, јел то законито?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Које?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Убиство 48 цивила?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Законито је за онога ко је убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма, ајте молим Вас како постављате то питање сад да ли је законито?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Законито је за онога ко га убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим Вас одговарати.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: А није законито за онога ко се држи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта нисам Вас, шта је законито?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете одговарати. Молим Вас господине Ђурђићу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Тужилац овде, па немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да одговорите на то питање?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не, да му кажем јер ме не пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво Вам је то питање тужиоче да ли је законито што ови људи, што се овим људима сад суди.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, нисте ме разумели, ако се утврди да је истинито ово што су урадили, да ли је то законито поступање полиције, то је било питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање за сведока

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па шта ако сте ви лажно оптужили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Ђуричићу, нећу дозволити овакво понашање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Чије моје или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, ничије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате због ког догађаја, из ког разлога је првоокривљени Митровић позван 28-ог у Приштину?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, нема више питања. Да ли Ви имате нешто да изјавите, можда сте се сад опет нечега сетили?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па не, али на пример имам ту двојицу старешина којим сам ја био старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Репановић и Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта имате да кажете нешто у вези њих?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Нико ме за њих није питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па изволите реците шта имате да кажете, јер сте имали сарадњу са њима, јесте ли им издавали неке наредбе, неке задатке, јер су извршавали?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да су то професионалци, да никад никоме нису учинили нажао, да су стварно савесно и да су последњих неколико година оцењивани са најбољом оценом, и да имају везе колко ја имам везе, колко ја знам о томе и они знају, а обавестили би, за све су обавестили ако се нешто догоди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли Ви, сад овако као човек можете да објасните, Сува Река је мала?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дешавања су та, ево чули сте, кад сте чули за та дешавања, за страдања породице Бериша?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је могуће да се надамак полицијске станице догоди такав један злочин и да нико ништа о томе не зна, управо и начелник и командир и помоћник командира, питам Вас као човека, како је то могуће надамак полицијске станице?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Све је у овој нашој држави могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Ви кажете да ништа нису знали, па како је могуће да се то не зна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја кажем, читам у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте шта Ви читате, молим Вас, прво одговорите?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не, не, идентификујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господимне Ђуричићу, одговорите на питање које сам Вам поставила, после Ви дајте своје коментаре?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Логично је да би требало да знају али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како је могуће да не знају, то сам Вас питала?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Могуће да не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ето као човек мислим, како Ви то објашњавате?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па ја Вам кажем, са терена, ја Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, чули сте колико је људи страдало?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате шта, то је такав, мислим, да ли је могуће да промакне да се то не чује, да се не чује та пуцњава, да се не чује детонација, да се не зна, како Ви објашњавате то. Молим Вас?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Председнице Ви чињенично тврдите да има 48, а ми то нисмо утврдили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја кажем, напомињем?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не напомињем, Ви сте рекли да је било 48 жртава а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас седите господине Ђурђићу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас не могу да дозволим, не извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ви сте тврдили да је било 48.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте први пут чули, кад сте чули за тај злочин, Ви сте рекли кад сте, ево сад Вам кажем, значи десило се да је страдало 48 људи, ја Вас питам, значи не знате у то време, како је могуће да не знате, само то одговорите, људски, како је могуће?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Могуће, организује ко организује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знамо ни ми, не да Вам само кажем, човек који је идентификован тамо је направљен споменик бораца, зашто је

тај борац отишао тамо, ево ја ћу Вам донети, значи борац, слави се, подигнут је споменик а нађен је негде у Петрово Село, а нити је Радојко, нити Јовановић, ако знају где је Петрово Село, ја сам магарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ево ја Вас питам, чули сте за ова дешавања, ја Вас само питам.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: У реду судија, само предочито прво одбрану Радојка Репановића који каже да уопште није био у Сувој Реци када се тај десио злочин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам како је могуће?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па зато предочите прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се није чуло, да се није то знало?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па зато што није био у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, није тог дана морало, касније је могло да се дозна, зато Вас питам, као човека?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Они су сасвим, они су се пребацили сасвим на другом крају Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Сасвим, станица полиције Радојко са својим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја причам уопште да ли је могуће да се ништа није чуло?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Оставио обезбеђење око станице и то је. Нема.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да Ви нешто знате шта се дешавало тог дана?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја знам да они знају колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Ђуричићу, ја Вам само предочавам питам Вас као човека, пошто сте казали да сте касније дознали, значи ја Вас само питам људски да одговорите како је могуће да се деси такав злочин да се ништа није знало у то време ето то сам Вас само питала, дали сте одговор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако они нису знали, да се сложимо, ја мислим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ко је тај који је могао да зна помозите, помозите да са ових људи ако они нису криви да скинемо ту љагу с њих и да кажемо ко јесте па Вас ја питам ко јесте ко није?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас молим судија или ћете Ви да постављате питања или ће да оговара тужилац или ће он да поставља питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не могу да седим кад сте Ви поставили питање а он упао и поставља питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам завршила само се јавио за реч, изволите. Тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање, чули сте питање, ако нису они ко јесу, ако они нису знали, ко зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко би по Вама?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Па ваљда сте за ово време некога сазнали ко је извршио то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел се Ви играте сад с нама мачке и миша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, завршили смо.

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не играм се с Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђуричићу јел имате трошкове неке, имате право да Вам се надокнаде трошкови у висини путне карте, колико пута сте Ви долазили, реците нам?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Два пута сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два пута, колико је путна карта?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Ја долазим аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми можемо да Вам надокнадимо трошкове само у висини путне карте, колико би то било?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Не знам колко, хиљаду и, карта је 1.000,00 динара повратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повратна?

СВЕДОК МИЛАН ЂУРИЧИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи два пута сте долазили 2.000,00?

Сведок тражи трошкове у висини путне карте у износу од 2.000,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 2.000,00 динара

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђуричићу, хвала Вам можете ићи.

Настављамо сутра саслушањем сведока Милоша Војиновића.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА- СУДИЈА

ОК 0130